

Únor bílý,
pole sílí

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 9. ÚNORA 1994 — ČÍSLO 77 — WEDNESDAY FEBRUARY 9, 1994

65c

■ Česká republika

Vztahy mezi Českou republikou a Slovenskem se dále zhoršují. Tyto dvě země, dříve jeden stát, házejí po sobě kameny. Částečně je to způsobeno tím, že Češi pokračují v řadě se k bezpečnostním a hospodářským institucím západní Evropy. Slovensko se obává, že bude ve východní Evropě izolováno v době, kdy se zhoršují jeho vztahy k Maďarsku. Slovenský vyslanec v Praze obvinil Českou republiku, z "individualistického přístupu, který by eventuelně mohl hrát desintegrující a destabilizující roli v oblasti střední Evropy." Slovensko je rozčilené tím, jak Češi kontrastují své vlastní úspěchy uvnitř demokracie a na volném trhu s nesnázemi Slovenska. (Intelligence Digest)

Zleva: J. Ratzenböck, F. Benda

OBAVY RAKUŠANŮ

František Růžička

Ani nevím, kolikrát jsem musel vytočit telefonní číslo ministra vlády ČR Františka Bendy, aby se mohl uskutečnit náš rozhovor za účelem přípravy vánočního a novoročního blahopřání pro čtenáře našeho regionálního občasníku HLAS SVĚDOMÍ. Bezpočtu jsme se na určitém termínu domluvili, ale vzápětí jsem dostal vzkaz, že se "manžel ještě nevrátil z jednání na Šumavě, že se musí hned vracet do Prahy, že ještě neskončilo zasedání vlády" a podobně. Inu, takový je již úděl ministra i zvědavého novináře.

Konečně se podařilo, já se seznámil s domácí pracovnou pana ministra, dostal jsem potřebný text a ještě zbyl čas na pohovor o řadě dalších aktuálních otázek. Právě nedávno se pan ministr vrátil z návštěvy u zemského hejtmana Dr. Josefa Ratzenböcka, který vyjádřil obavy z dostavby JE Temelín. Ministr Benda ujistil, že rozumí hornorakouským sousedům. Tyto obavy sdílí i vláda, a proto budou využity všechny možnosti na potřebná bezpečnostní opatření. I přes toto ujištění Rakušané prohlašují, že největší bezpečnost je v tom, že elektrárna vůbec

Pokrač. na str. 2

"Partnerství pro mír"

Zdzislaw Ruraz
Washington Inquirer, 28. ledna 1994

Jak se očekávalo, vrcholná schůzka — summit — NATO v Bruselu pozvala své dřívější protivníky z Varšavského paktu, aby se připojili k Partnerství pro mír." Toto, aspoň pro některé, možná znamená plné členství v Alianci v budoucích letech.

Ale bude to znamenat členství? President Jelcin řekl prezidentu Clintonovi v Moskvě, že buďto všechny země Varšavského paktu se připojí k NATO, nebo vůbec žádné. Zdá se, že Spojené státy jsou proti tomuto stanovisku Ruska, ale není možno vědět, co se stane, až jednou dojde ke skutečné zkoušce, kdo vlastně je pánem "v moskevském pásmu vlivu".

Na příklad North Atlantic Cooperation Council — NACC (Severoatlantická kooperační rada) funguje od 20. prosince 1991. Seskupuje všech 16 zemí NATO, osm zemí střední a východní Evropy, jakož i 15 dřívějších sovětských republik. Zdáli partnerství může jít i za agendu NACC, není nijak jasné. Jedním krokem za tuto agendu by mohla být

Pokračování na str. 4

■ DALLAS, Texas

Stranici Rosse Perota "United We Stand" prohlásili, že Amerika spěje k socialismu a v neděli volali po vyrovnaném rozpočtu, nekorupční vládě a reformě zdravotní péče.

Aniž by zmínil presidenta Clintona, Perot řekl, že země po celém světě spěje k menší vládní kontrole, ale že postoj Washingtonu je: "Netrapte se, vláda se o nás všechny postará."

Organizace se dohodla na jednání hlavních otázkách pro podzimní volby. Perot odmítl vydat počet členů strany a řekl, že státní předšedové volili 42:8, aby byl počet udržován v tajnosti, který ani státní vůdcové neznají.

Počet členů nebyl jediným tajemstvím. Všechna zasedání kromě několika málo byla nepřístupná pro sdělovací prostředky, i pro obyčejné členy strany United We Stand.

Cesta k novému tisíciletí

Květa Sunová

Snad teprve nyní lze posoudit důležitost osmdesátých let pro vývoj západního světa v novém tisíciletí. V Anglii přinesla tato dekáda rozloučení se socialistickými utopiemi šedesátých let, které ztroskotaly a přinesly hospodářskou krizi sedmdesátých let, zvýšenou vysokými cenami oleje ze středního východu. Byli jsme svědci velkého odstupů od sociologických teorií a egalitní společnosti. Osmdesátá leta přinesla úzký svazek dvou stejně myslících politiků, Reagana a Thatcherové a Anglie se jasně postavila na stranu Ameriky.

V Anglii osmdesátá leta byla dekádou peněz a bohatství, zvyšování platů a životního standartu. Nová afluence byla založena na vlastnictví majetku, na nové technologii a službách a nikoliv na tovární výrobě. Industrialisté přestali být dominující třídou a tovární výroba byla do velké míry předána národům třetího světa.

Výstavba domů letěla nahoru a domy se prodávaly ještě dříve, než byly

Pokrač. na str. 4

Volby v Jižní Africe

Mrs. Jičínská — RFE

Česká republika je nyní členem Rady bezpečnosti Spojených národů a její hlavní delegát Karel Kovanda se stal také prvním letošním předsedou Rady bezpečnosti, kde se předsednictví střídá po měsících.

Na poradě Rady a jejího předsedy prvním bodem byly volby v Jižní Africe. Mají se konat 27. dubna, už podle nové ústavy. Budou to tedy tamní první přímé všeobecné volby, na nichž se budou podílet i jihoafričtí černoši. Kovanda oznámil, že Rada bezpečnosti vyšle do Jižní Afriky osmnáct volebních pozorovatelů. Přijedou tam postupně — první z nich už v únoru — a budou dozírat na volební registraci na občanskou rychlovýchovu nových voličů a pak ovšem na průběh samotných voleb. Ten bude asi hladký a organizace dobrá. Jižní Afrika má s volbami zkušenosti, i když se dosud účast v nich nedopřávala všem.

Ale co po volbách. Zdá se, že po hospodářské stránce demokratizace v Jižní Africe bude mít přesně opačný účinek než ve východní Evropě, znárodnování místo odstátnění, prudký nárůst státního sektoru, škrcení privátního sektoru a místo návratu majetků, asi spíš něco jako

Pokračování na str. 5

■ Maďarsko

Maďarsko již dávno naznačilo své ambice znovu nabýt území, které ztratilo podle Trianonské úmluvy z roku 1920, a etnické Maďary, kteří teď žijí v Transylvánii, Vojvodině a jiných oblastech, kde je podstatný počet maďarských obyvatel. Slovensko teď poprvé projevuje opozici. Slovenský ministr dopravy a komunikací Roman Hofbauer řekl, že tato úmluva nebyla výhodná pro Slovensko, protože ponechala české obce na milost "maďarizace" - pomad'arštění. Řekl prý, že podle původní úmluvy měla být část nynějšího území Maďarska postoupena Slovensku, ale Maďarsko se zuřivě bránilo, a tehdejší česká vláda byla vůči rodilým Slovákům lhostejná. Je možno očekávat další balkanizaci. (Intelligence Digest)

Maria Hattowska (vlevo) a Hanna Stachiewicz jsou při souzení svých obviněných trýznitelů ve Varšavě. Tyto dvě ženy byly vězněny za stalinské éry po druhé světové válce.

OBAVY RAKUŠANŮ...

nebude uvedena do provozu.

K otázce silničního spojení na ose Praha — Č. Budějovice — státní hranice Dolní Dvořiště bylo sděleno, že česká vláda nemá v úmyslu stavbu dálnice, ale silnice odpovídající provozu ke státní hranici. Tomu odpovídá i záměr silnice Wulowitz-Linec.

Závažná připomínka zazněla k technickému stavu našich vozidel jedoucích do Rakouska. V prvním pololetí roku 1993 bylo přezkoušeno 2710 vozidel a z toho 381 vráceno. Přes 70% aut překračuje normy výfukových plynů. Od 1. ledna 1994 budou naše normy srovnatelné a na vozidlech bude označení o provedené kontrole.

V rámci uskutečněné návštěvy byla dohodnuta automatická výměna dat o znečištění ovzduší. V ČR by mělo dojít k postupnému vyřazování zastaralých bloků klasických elektráren.

Závěrem našeho rozhovoru ministr Benda ujistil, že využije naší nabídky k publikaci některých otázek, pro které v celostátním ani regionálním tisku zatím nebyl dostatek prostoru. Navíc si novináři někdy poskytnuté údaje upraví do vlastního způsobu chápání.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00-	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny členy, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články stotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

■ Jižní Afrika

Joe Slovo, dřívější generální tajemník Jihoafrické komunistické strany, a podle obecného mínění plukovník KGB, a oddaný straník Nelsona Mandely v Africkém národním kongresu, podle zpráv vyjednával o předání jihoafrických odborných nukleárních znalostí Severní Koreji, Iraku, Libyi a Kubě. Z Moskvy přicházejí informace, že tam měl neoficiální debaty se zastupci těchto zemí. Tyto informace by se staly majetkem Afrického národní kongresu po jeho výhře ve volbách 27. dubna. Slovo také prý mluvil se svými bývalými pány o vytvoření kartelu, který by určoval ceny a omezoval množství strategických kovů, a tak by omezil jejich přístup na světový trh. Jižní Afrika vyrobila šest bomb v sedmdesátých a osmdesátých letech, které byly vloni zničeny na rozkaz presidenta de Klerka. Ale má svůj vlastní proces pro rafinování urania, jehož znalost by pomohla těm národům, se kterými Slovo jedná. Má také vědce, kteří by mohli být ochotni předat své znalosti. Existují však spekulace, že ANC nedal Slovu autorizaci k takovému vyjednávání. (Intelligence Digest)

■ SEISOVILLE, Jižní Afrika

"Každý má rád Mandelu", zpívaly ženy z místního sboru, když vůdce Afrického národního kongresu přijel na stadion tohoto venkovského městečka. Ti na poli tančili a druzí divoče křičeli. Nelson Mandela začal svou volební kampaň, ale vzbuzuje dojem, že je to spíše potvrzením toho, co je zřejmé než skutečné hledání hlasů.

Na každém kroku je zdraven obdivem lidí, kteří, jak se zdá, nepotřebují povzbuzení, aby ho volili. Očekává se, že v dubnu se stane prvním demokraticky zvoleným prezidentem.

Přes víkend rychle prošel Mandela konservativní provincií Orange Free State. První nezávislá republika Burů tu byla založena v r. 1854, a dnes chtějí praviví Afrikaners být začlenění do bílé vlasti neboli Volkstatu, čehož se dožadují jako podmínky k přijetí černé vlády nad ostatní částí země. Ale svobodný

stát je také baštou podpory ANC, který zde má 82%, což ukazuje na marnost požadavků bílých separatistů.

Mandelův cestovní plán kampaň nevyklučuje bílé Jihoafričany. Je-li možno, doba jeho jídel je plánována s bílými obchodníky a vůdci obcí. Je to méně proto, že ANC doufá v jejich hlasy než proto, že si uvědomuje důležitost odvrácení jejich obav, jak řekl Mandela vyčerpaným žurnalistům při nedělní snídani, kteří ho houfně sledují při jeho kampani.

■ HOUSTON, Texas

Reakce na bombardování Sarajeva byla v Evropě téměř jednotná, ale země se různí v tom, jak na ni odpovědět. President Clinton v neděli nevyloučil odvetu, jejíž překážkou je nedostatek jednotnosti mezi spojenci NATO.

Nálety byly mezi možnostmi, o kterých se debatovalo na schůzce presidenta s vrchními poradci ve věcech národní bezpečnosti před odjezdem z Washingtonu. Ale "koněčná odpověď" je stále ještě mírová smlouva mezi válčícími frakcemi v Bosně, jak prezident zdůraznil.

Sobotní výbuch usmrtil 68 lidí a zranil přes 200 lidí v sarajevském přeplněném ústředním trhu.

"Zřejmě je velmi pravděpodobné, že zodpovědní jsou Srbové," řekl president Clinton a poznamenal, že jejich vůdce to popírají.

Dosažení souhlasu všech je nepravděpodobné, ale to neznamená, že nebude odplata," řekl Clinton.

V New Yorku Boutros-Ghali formálně požádal NATO o autorizaci náletů kolem Sarajeva, což by dalo Clintonovi diplomatický základ k leteckému zásahu. Mezitím Americké nákladní džety odvezly 56 zraněných a 66 členů rodin do Německu. Lety měly pokračovat v pondělí.

Mezi vděčný žánr polistopadových sdělovacích prostředků (i některých dobře prosperujících úřadů) patří nejrůznější průzkumy (o tom, kdo je nejchytřejší, nejkrásnější a pod.) mezi obyvatelstvem a nejrůznější ankety mezi čtenáři.

Tyto ankety již neodmyslitelně patří i na stránky jihočeského tisku. Tentokráté nám organizátorky položily otázku vpravdě předvánočně zlatou a svatou — "Jsme ochotni se něčeho vzdát"? Deset vybraných či náhodně oslovených chodců bylo osloveno otázkami: "Vánoce a ekologie — jak se to rýmuje? Budete mít doma živý vánoční stromček? Kdybyste měli ve vaně živého kapra a dítě vás prosilo, abyste ho šli pustit do řeky, udělali byste to pro ně?"

Jsem přesvědčen, že většina čtenářů si otázek ani nepovšimla a další část nad nimi jen mávla rukou s moudrostí venkovského lidu: "Na hloupou otázku, hloupá odpověď". Nedalo mi to, nad položenými otázkami se nezamyslet a odvodit z nich řadu parafrází. Třeba:

— Kolik lidí si vůbec nekoupilo stromček, protože stál 100-150 korun a více (ten zbytek neprodaných přijde na skládku — kdo by se namáhal s nabídkou pro topení).

— Hodil byste do Malše stovku za ušetřenou rybu a díval se, jak "odplouvá"? (pro důchodce 70 let).

Protože znám historii našeho regionálního tisku, nechci ani domýšlet, co by paní redaktorka položenými otázkami mohla v pozadí až domýšlet. Že bychom se vraceli do dob nejtvrdšího ateismu a znovu se snažili (tentokráté pod zámlinkou ušlechtilé ekologie) čtenáře přesvědčit, že je rozhodně lepší uměly stromček a v další fázi pak

žádný a že je rozhodně lepší vepřový řízek než tradiční český vánoční kapr?

Jak rád bych slyšel odpovědi paní redaktorky, kdybych jí před listopadem 1989 položil otázku: "Jste ochotna vzdát se svého členství a rudého průkazu zločinecké organizace komunistické?" Jsem přesvědčen, že výsledek by byl jednoznačný a odpovídal by reálné minulosti.

Jak rád bych slyšel odpověď paní redaktorky, kdybych jí dnes položil otázku: "Jste ochotna vzdát se svého, stále trvajících působení ve stejné redakci a novinářského projevu?" Jsem rovněž přesvědčen, že nikoliv — vřdyt' právě proto BYL odložen onen zmíněný průkaz příslušnosti k vyvolené sektě. Jen tak je totiž možné vysvětlit si, proč vánoce se pojednou pro paní redaktorku stávají Vánoce s velkým "V". Snad je to nezapomenutelná vzpomínka na "Velkou říjnovou". Uvědomuji si však, že toto velké "V" je zakomponováno i do nových pravidel českého pravopisu. Pokud vím, tak všechny křesťanské texty uvádějí své největší svátky velikonoce a vánoce s malým písmenem. Ve smyslu chápání těchto svátků bychom následně museli velkým písmem označovat i období těmto svátkům předcházející — post a advent. S velkým písmenem jsou pak uváděny jednotlivé svátky (např. i Velikonoční třídení), ale to by i zarytým bojovníkům za ideje ateismu bylo složité vysvětlit.

Tím vším si zároveň odpovíme i na otázku "Co všechno je pro vás svaté?", kterou paní redaktorka položila již před vánočními svátky.

František Růžička

Mladík se dívá rozbitým oknem směrem k sarajevskému tržišti, kde výbuch usmrtil sobotu 68 lidí a poranil víc než 200.

ZPRÁVY

■ JERUSALÉM, Israel

Israelský ministerský předseda Jicak Rabin říká, že není žádný "schnorrer" (člověk s nataženou rukou), ale to nevysvětluje, proč Israel s prosperujícím hospodářstvím a vyhlídkou na mírové divy stále ještě spoléhá na nějakých \$500 milionů ročně v dobročinných příspěvcích od amerických Židů.

Nebo proč Israel se stále ještě domáhá největší americké zahraniční pomoci.

Jossi Beilin, israelský zástupce zahraničního ministra pronesl nedávno velmi otevřenou řeč k mezinárodní Sionistické organizaci žen, jedné z mnoha skupin, které sbírají peníze pro Israel.

"Když je naše hospodářská situace lepší než v mnoha vašich zemích, jak můžeme stále ještě žádat o vaše dobročinné příspěvky?" ptal se Beilin. Jeho posluchačky žasly, ale Beilin pokračoval. "Chcete, abych žebral a řekl, že potřebujeme peníze pro chudé lidi, (ale) Israel je bohatá země, je mi líto, že Vám to musím říci."

Židé v cizině to neradi slyšeli, protože jejich finanční příspěvky udržují jejich citové spojení s Israellem. Otevřely také israelské vládě trapnou otázku: Když Israel nepotřebuje příspěvky od židovských skupin v U.S. a jinde, proč potřebuje tři biliony dolarů každý rok v americké pomoci?

Rabin varoval, že Beilinovy po-

známky by mohly mít "ničivé účinky na naše styky s Amerikou."

Posledních několik let vzrůstalo hospodářství Israele asi o 5% za rok, což je stupeň, jaký by mu mohla závidět kterákoli průmyslová evropská země.

Na druhé straně je Israel stále ještě daleko od toho, aby byl hospodářskou zaslíbenou zemí. Příliv emigrantů z bývalého Sovětského svazu zvýšil nezaměstnanost na víc než 10%, a vojsko shtne skoro 20% všech vládních vydání.

"Je to pro nás velice důležité, abychom dostávali zahraniční pomoc od Spojených států. Myslím, že hlavně mluvíme o \$1.8 bilionu v bezpečnostní pomoci, která je jakousi náhražkou za to, že nejsme členy NATO," řekl Beilin. Argumentoval, že tato částka americké pomoci je obzvláště kritická teď, kdy Israel je na pokraji poskytnutí územních koncesí Arabům. Jiní potvrzují, že \$3 biliony je příliš mnoho pro tak malou zem. Jeden z nich, pan Clayman řekl: "Doufám, že v míru může Israel jít k U.S. a dobrovolně vzít méně, protože, i kdyby Israel nepřišel dobrovolně, stejně se to stane."

Jak si také král Jan Lucemburský opatřoval peníze

Roku 1336 byla politická situace mezi králem Janem a německým císařem Ludvíkem hodně nevyjasněná a hrozila mezi nimi vypuknouti válka.

Král Jan přirozeně použil této příležitosti, aby svým milým poplatníkům uložil daně. Vybral proto dávku ze soli i vína — ale peněz bylo pořád poskrovnu. A tu připadl na nový, dosud neobvyklý způsob státních příjmů — na pátrání a kopání ukrytých pokladů na státní útraty.

A hned na poprvé byl výledek uspokojivý. Sotva začali kopati v pražské židovské synagoze, již vykopali ze země 2000 hřiven zlata a stříbra, což bylo mnohem více, než vynesla výše uvedená dávka ze soli, a vína v celém českém státě.

Jakmile byl tento výsledek králi Janovi ohlášen, hned se dovípil, že když jen v synagoze měli židé — majetek královský — tolik peněz uschováno, že u sebe budou mít ještě více.

Dal proto bez prodlení pozatýkati řadu předních pražských židů, kteří učinění zodpovědnými za ukrytí tak velké sumy peněz, patřící patrně Královské komoře jako sami židé.

Ovšem nezkřivil jim ani vlásku na hlavě, jen aby mohli si shromážďovati zase majetek nadále. Vřdyt' za nějaký čas mohli zase král býti bez peněz — a kam by se přece obrátil jinam — než zase na svoje židovské věrné!

Přirozeně, že nebyli propuštěni zadarmo, ale že museli složit ještě jednou 2000 hřiven.

Povzbuzen tímto skvělým úspěchem svého nového finančního plánu, dal král Jan Lucemburský kopati i v chrámu svatovítském na Hradčanech kolem hrobu sv. Vojtěcha.

Zde však štěstí ho už opustilo a nenašel nic.

Jvr.

Volunteer.

American Heart Association

dokončené. V městských centrech a zvláště v Londýně začaly vyrůstat obrovské, luxusní skleněné paláce — moderní obchodní katedrály, kde se dostalo zboží z celého světa. Za městy, na ladem ležících prostorách, začaly vyrůstat jako houby po dešti obrovské potravinové supermarkety s neméně velkými parkovišti. Tato "americká zátiší" po americkém vzoru měla při sobě benzinové pumpy a sklady nábytku a kobereců. Se supermarkety přišel věk automobilů a jejich počet se v osmdesátých letech zvýšil o 50 procent. Byla znovu objevena důležitost individualismu, moc jednotlivce a odstup od kolektivismu. Většina lidí si nepřála aby všemocný stát pro ně vše organizoval, jako pro nějaké nezletilé děti. Osmdesátá leta přinesla vědecké parky, multi-národní společnosti a důležitost finančního světa. Všechny sdělovací prostředky počaly denně přinášet stav dividend, cizích valut a investiční rady. Globální obchod a globální společnosti se staly symbolem doby.

Lidé již nebyli spokojeni s prázdninovým pobytem u často chladného anglického moře a v milionech se rozjeli za sluncem do Řecka, Španělska a i na Floridu. Nová Konzervativní vláda již nijak neomezovala počet cizích valut, které si noví globální cestovatelé mohli volně vyměnit. Mnohé rodiny počaly vlastnit dva automobily, které byly často vyrobené v Japonsku, Německu a Francii. Ledničky byly italské a televize, videa, radia a fotoaparáty nesly jména japonských výrobců. Lidé nekupovali tyto výrobky poněvadž byly zvláště levné, ale poněvadž byly dobré kvality, a poněvadž výrobky mizely z trhu. Japonci se nejen rychle naučili kontrole kvality od štědrých Američanů ale bezplatně použili výborného anglického výzkumu pro svůj obrovský hospodářský vzestup.

Univerzity ztrácely nejen svou důležitost ale i svoje příjmy a byly nucené hledat finanční prostředky v komerčním světě. Jejich připojení k obchodnímu světu znamenalo také změnu studijních programů od ezoterických předmětů k předmětům praktickým a komerčním. Knižní kultura se také změnila. Nejvyššímu prodeji se těšily kuchařky a pak "udělej si to sám" knihy, které detailně vysvětlovaly všechny řemeslnické práce od restaurování nábytku až po vybudování nových koupelen a kuchyní. K této "udělej si to sám" kultuře nemálo přispělo obrovské zvýšení cen řemeslnických služeb, kdy řemeslníci změnili svůj status na "profesionály". Kvalita románů se také změnila, spisovatelé se počali zabývat lidskými nestvůrami, bete humaine, ve snaze ukázat, čeho jsou lidé schopni a jaké úzké jsou meze civilizace. Románová témata se přenesla ze sociálního světa do ložnic a ke grafickým popisům erotických zkušeností všeho druhu. Věk nevinnosti se změnil ve věk zkaženosti a svět publikaci i televize nesloužil nějakým vyšším etickým a morálním cílům ale pouze "trhové poptávce".

Sociální mapa Anglie se počala měnit, zvláště na jihu, kde afluentní mladí lidé kupovali své domy, takže jejich cena šla závratně nahoru. Vznikl celý nový průmysl zbožňování tělesné zdatnosti a nových typů rekreace. Mladí zaměstnanci v londýnské City, kteří pracovali ve finančních institucích, pili v poledne šampaňské na ulici. Byla to doba neomezeného používání kredit karty, kdy vypůjčené peníze se sypaly jako v nějaké pohádce z díry ve zdi. Byla to doba ekonomického úspěchu a vzrušení kompjuterů, korunovaná na konci dekády ekonomickým úpadkem zkorumpovaného, krutého sovětského režimu, kdy komunistická utopie se najednou změnila ve strašnou dystopii.

Probuzení na sebe nedalo dlouho čekat. Začalo to již dříve, úpadkem malých potravinářských a jiných obchodů, které se téměř úplně začaly ztrácet z městských ulic a končily bankrotem. Městské ulice se počaly dusit škodlivými výpary stále přibývajících automobilů a lesy počaly umírat. Věk erotiky končil vlnou sexuálního moru, který počal krutě postihovat zvláště mladé lidi ze světa filmu a umění. Evropské sny o nekonečném růstu bohatství ztroskotaly, jak Anglie a další evropské státy namísto vyšší konjunktury se dostaly do recese, vlivem změněné situace západního Německa, které počalo těžce doplácet na spojení s východním Německem. Připojení anglické libry k německé marce vedlo k obrovskému fiasku a devalvací libry, kdy spekulanti jako Soros, obrali anglickou pokladnu o biliony dolarů. Obchodní organizace začaly se obíratí nutností "zhubnout", což znamenalo zbavovat se personálu. Kompjutery, zážrak osmdesátých let, měly obrovskou schopnost šetřit na pracovních silách. Ceny domů počaly příkře klesat a mnozí noví majitelé se dostali do nepříjemné situace, kdy platili mnohem vyšší úmor než byla realistická cena jejich majetku. Nerozvážní lidé, kteří se těšili "nápadnému spotřebitelství" se najednou ocitli uprostřed velkých dluhů, zvláště když přišli o práci, či udělali špatné investice. Nová dekáda nese břemeno nedávné historie, kdy evropské sny se proměnily v rozpočtový deficit. Bratrovražedný boj v bývalé Jugoslávii, nejistota v evropském společenství a ekonomická dizintegrace v Rusku změnila Nový světový pořádek ve Starý nesvětový nepořádek. A co bude dále? Kdo zdědí Anglii a Evropu? Stará generace, která zvýšila její moc a dala jí kulturní a morální základ či nová, pragmatická a egocentrická síla mládí? Financieri, obchodníci a moderní filosofové jsou pouze krátkodobými

proroky. Konec století vždy přináší velké historické změny. Konec 18. století dal světu francouzskou a americkou revoluci, konec 19. století přinesl průmyslovou revoluci. V roce 1889 byla v Paříži postavena Eiffelova věž, o sto let později v 1989 padla v Berlíně zed' rozdělující západní a východní Evropu.

Tak jako stavba Eiffelovy věže byla symbolem rozvoje průmyslu, tak pád berlínské zdi je symbolem rozkladu politických ideologií. Světová obchodní smlouva dokončená po mnoha letech v prosinci minulého roku, naznačuje cestu k zvýšenému globalismu. Již nyní se lidé pohybují po celém světě a televize v Anglii přináší přenosy amerických televizních stanic a lidé, kteří si zakoupí satelitní mísu mohou zachytit nejen programy americké CNN ale programy evropských stanic. To vše přispívá ke globálnímu myšlení. Je možno soudit, že cesta do nového millenia bude cestou zániku politické a sociální důležitosti a návratu k metafysice a náboženství. Ačkoliv zatím není možné si představit svět bez místních válečných konfrontací, neexistují podmínky pro nějaký světový konflikt. Západ určitě nechce být jeho iniciátorem a pokud se týče dědictví "studené války", je jasné, že ruští vojáci nechtějí bojovat ale chtějí jít domů a ruští oficiři mají jen zájem, aby jim byly přidělené domy pro jejich rodiny. Jen ruští generálové naivně sní o slávě na válečném poli, ale generálové byli vždy špatnými soudci lidských aspirací.

25. ledna 1994

"Partnerství pro ...

společná vojenská cvičení mezi NATO a dřívějšími vojsky Varšavského paktu. Fakt je, že Spojené státy to vlastně Polsku navrhly. Návrh byl vítán, ale Polsko teď říká, že jeho vojsko by se takových cvičení zúčastnilo, ale pouze tehdy, kdyby mu za to bylo zapláceno!

Jinými slovy, "ano", ale zároveň "ne".

Posílání dalšího personálu do hlavního stanu NATO se zdá příliš nákladným dřívějším zemím Varšavského paktu. Je-li tomu tak, pak co dělat? Partnerství by se mohlo stát další mezinárodní institucí, která by nic neznamenala.

Dalo by se udělat něco jiného?

Jak bylo již dříve na tomto místě navrženo, dřívějším zemím Varšavského paktu je nutno prostě říci, že pro přítomnou dobu nejsou volitelné k členství v Alianci. To je daleko bezpečnější než říci prakticky tutéž věc, ale nejasnými slovy, což pouze způsobuje, že NATO vypadá nepoctivě, nebo že je zatáhne do hry, kterou by mohly prohrát.

Na příklad NATO, ačkoliv to nikdy jasně neřeklo, se zdá být pro připuštění Polska, České republiky a Maďarska, někdy v budoucnosti. Ale zdali tyto tři země se skutečně chtějí připojit k NATO, není nijak jisté. Je pravda, že stále o tom mluví, ale ne vždy jasně a upřímně.

Nicméně, vybíráním některých zemí "k takové počtě" situaci jen komplikuje. Tyto země musejí pamatovat na postavení Ruska, i jinak se chovat způsobem, který nemusí být snadný, je-li vůbec pro ně možný. A za jistých okolností, jestli se tyto kandidáti na členství v Alianci čekáním unaví, mohli by se rozzlobeně obrátit proti ní.

Ale celá ta historie je ještě komplikovanější.

6. ledna uveřejnila Washington Post článek Janusze Onyszkiewicze, dřívějšího polského ministra obrany a nynějšího člena parlamentu. Psal, že než budou připuštěny do NATO, mohly by státy střední a východní Evropy hledat zatímní řešení, a společně s Ukrajinou, která je nukleární mocností, by mohly utvořit "jakousi" alianci.

Návrh je hádankou, zvláště proto, že se zdá, že Ukrajina znovu změnila svou politiku, a společně s U.S. a Ruskem podepsala v Moskvě smlouvu, podle jejichž podmínek pošle své nukleární zbraně zpět do Ruska.

Ale nikdo nemůže být jist, že Ukrajina udělá to, co slíbila. Kdyby se nezbavila svých nukleárních zbraní, a utvořila by jakousi paralelu NATO pokud je jimi vyzbrojena, pak by NATO čelilo zcela novému problému.

Je zřejmé, že jakákoliv paralela NATO, utvořená Ukrajinou a střední a východní Evropou, by pouze odpovídala myšlence Moskvy, jakkoli by to bylo popíráno.

Uvažujme o následujícím: Během Clintonovy vrcholné schůzky s Jelcinem v Moskvě, prezident Ruska slíboval, že bude sledovat i nadále směr své nynější hospodářské reformy. Ale sotva nastoupil prezident Clinton do letadla, reforma se stala historií.

A co víc, Andrej Kozyrev, "liberální" ruský ministr zahraničí nedávno řekl, že ruští vojáci zůstanou ve všech teritoriích dřívějšího Sovětského svazu (a možná i mimo ně) A jeho slova následovala méně než týden po tom co Spojené státy naléhaly na Rusko, aby stáhlo svá vojska z pobaltských zemí, s čímž Rusko zřejmě souhlasilo.

Jinými slovy, "Partnerství pro mír", i když ne zcela bez zásluhy, by se mohlo setkat s překážkami a nakonec přijít v niče.

Volby...

konfiskace. Naznačuje to právě uveřejněný hospodářský program Afrického národního kongresu, ANC, jejímž předsedou je Nelson Mandela, je největší černošskou stranou, a podle průzkumů bude asi vítězem voleb, protože většina jihoafrických černošů v ní vidí svého osvoboditele od apartheidu. Její tak zvaný program rekonstrukce je de facto mnohem mírnější, než jaký měla ještě jako odbojová organizace. Ten byl ultra-socialistický, a počítal se znárodněním téměř všeho, půdy i většiny průmyslu. Byl nyní důkladně přepracován, protože Mandela prý nechce poplašit investory. Ale tomu se ani nevyhne. Protože podle programu rekonstrukce se ruka státu samozřejmě vztáhne nejdřív ze všeho na výnosný jihoafrický průmysl: zlato, jiné vzácné kovy, diamanty, uhlí. Důlní práva majitelům stát odebere a bude jim nadále doly jen pronajímat. Ale kromě toho, a hůř, bude také určovat ceny minerálů a kovů. To samozřejmě vyděsilo průmysl už i teď. Některé jiné 'strategické sektory' hospodářství, blíže neurčené, mají být také znárodněny. A soukromý sektor důkladně regulován vládou. Ta počítá také s 'masivními veřejnými investicemi' do zdravotnictví, školství a do subvencování bytové výstavby pro černošské obyvatelstvo a s redistribucí zemědělské půdy. Vláda prý ji bude vykupovat od bělochů ochotných prodat a se slevou pak prodávat černošům. Někteří běloši rozhodně ochotni prodávat budou, protože už začíná bělošský exodus. Ale program ANC jenom na tento způsob nespolehá. Chce také ustavit soud pro pozemkové nároky vyvlastněných apartheidem. Tak nebo onak hodlá pro začátek redistribuovat třicet procent zemědělské půdy během pěti let. Program tvrdí, že toho všeho lze dosáhnout bez podstatného zadlužení a zvýšení daní, ale neříká jak. Racionálně rekonstrukčního programu ANC je sice svým způsobem oprávněná, poukazuje na hospodářskou strukturu zdeformovanou apartheidem, a z toho vzniklé křiklavé rozdíly v majetku a v životní úrovni mezi sedmnáctimilionovou černošskou většinou a pětimilionovou menšinou bělochů a 'barevných', t.j. Indů a Orientálců. Naneštěstí Mandelova 'šoková terapie' se nezdá být receptem na vzestup stagnujícího hospodářství k prosperitě, nýbrž spíš na důkladný propad dnešního jediného moderního prosperujícího hospodářství v Africe. Ale nejistá není jen hospodářská budoucnost Jižní Afriky. Politická také. Mezi Africkým národním kongresem a druhou největší čelnou stranou, Inkathou, reprezentující politický střed, a po etnické stránce kmen Zulu, se předvolební zápas odehrával spíš pomocí zbraní než sloganů. Ve vedení je dosud velmi vlivná Komunistická strana Jižní Afriky a na bělošské krajní pravici osadníci holandského původu dál volají po vlastním samostatném státě, jímž by chtěli učinit provincii Tranavaal.

Vůdce ANC - Afrického národního kongresu Nelson Mandela, v tradičním klobouku Basotho, tančil při zastávce během volební kampaně v neděli v Svobodném státě Orange.

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Vepřová pečeně • pečená kachna • svičková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zeli • řízky
bramborový salát • atd.

(obědy a večere jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Vejce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

Ústředna moravských spolků

pořádá

Pikniky

12. ÚNORA 1994

Sokol Berwyn Hall

6445 West 27th Place, Berwyn, Illinois 60402.

DVEŘE OTEVŘENY V 7 HOD. VEČER

bohatá tombola, moravské klobásky, dršťková, atd.
lahodné pečivo, maškary vítány. Maškarní soutěž v 11:45 p.m.

Hudba Joe Polach, Czech Express od 8:00 p.m.-1:00 a.m.

Lístky \$8.00 u dveří.

Reservace stolů pro 8 osob volejte (708) 788-8163

ZVE POŘÁDAJÍCÍ VÝBOR

CENY DO EVROPY: Nov. od \$628.00

- PRAHA - Sept., Oct. \$659.00
- PRAHA - Nov., Dec. \$628.00
- VÍDEŇ \$649.00
- FRANKFURT \$549.00
- MNICHOV \$599.00
- ŘÍM \$679.00
- PAŘÍŽ \$549.00
- LONDÝN \$459.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$599.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slavy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

ZA BĚLOUŠEM

MAYNE REID

Hnali se pahorkatou rovinou, a na obzoru rýsovala se temná čára lesa. Kůň ujížděl tímto směrem a byl by se tak dostal na ono místo, kdež byla skála, a za ní ve vzdálenosti jedné mile osada. Jízda ta pro ubohého Mora byla vražedná. Ale nehledě na to, setník pobodával jej stále ostruhami: na této jízdě závisel život milované dívky; kůň hnál se ještě rychleji. Dohnal již bělouše tak, že Warfield zřetelně viděl obrysy Izoliny, její rozervaný šat, rozpuštěné zčuchané její vlasy a bledou její tvář.

»Jest živa ještě?« mihlo se hlavou Warfielda. Zvolal na ni hlasitě a s radostí viděl, jak namáhavě pozvedla hlavu a odpověděla mu taktéž hlasitým výkřikem. Anebo byla to snad jen ozvěna, anebo se mu to jen tak zdálo? Nikoliv, uslyšel i druhý její výkřik. Tentokrát sluch jeho se již neklamal.

»Díky Bohu, jest živa!« zvolal a v téměř okamžiku cítil, že padá s koně a ztratil vědomí. Moro zapadl nohou do brlohu sviště, klopýtá a padl k zemi, zatím co jezdec přeletěl mu přes hlavu.

V několika minutách Warfield se vzbudil a Moro taktéž povstal. Ale setník, popatřiv na svého koně poznal, že dále na něm jeti jest nemožno: všecek jsa pokryt bílou pěnou kůň se chvěl a sotva lapal dechu. Nemohl učinit ani kroku, a nešťastnému setníkovi nezbyvalo, než očekávat svých soudruhů.

Pohlédl za běloušem, ale ten i se svým bremenem již zmizel. Tu ohlédl se zpět: za pahorkem vyjížděli právě Bill a Křížák. Dal jim znamení, a oni popohnali svých koní. Když Křížák uslyšel o všem, co se přihodilo, pravil s lehkou výčitkou:

»Ano, ano, siňore, hned jsem si na to myslil, když viděl jsem množství děr po rovině. Volali jsme na vás s Billem, abyste se měl na pozor a nepadl do jámy; ale vy ujíždíte jste jako zběsilý a nechťel něčeho slyšeti.«

»Nu, nu,« pokračoval, vida zasmušilou tvář Warfieldovu, »zmužte se, nic není dosud ztraceno, naopak kůň nyní zajisté octne se v našich rukou, i jemu brzy bude třeba oddechu. Ponechte vše nám na starosti. Celý plán mám již hotový. Můj a Billův kůň jsou ještě svěží, a my pustíme se za uprchlíkem. Najdeme-li ho v lese, kdež obyčejně odpočívá, vrátíme se k vám a uspořádáme pravidelnou honbu.«

»Ne ne, Křížáku, kterakž mohl bych zůstat zde nečinným, zatím co někde na blízku má nešťastná nevěsta umírá a očekává mé pomoci. Vždyť nyní ví, že jsem tu. Ostatně podívejte se,« zvolal radostně, ukazuje na ostatní myslivce, právě vjíždějící na rovinu, »tam jsou moji myslivci. Každý z nich ochotně půjčí mi svého koně. Nepřeme se tedy — jedu s vámi!«

Oba trapperové viděli, že mladý muž nedá jinak, a proto pokynuli myslivcům, aby si pospíšili. A po několika okamžicích setník již seděl na nejlepším koni oddílu. Ten myslivec, od něhož koně si vypůjčil, považoval to za zvláštní čest, ačkoliv zde v prérii, sto mil od osady, propůjčiti svého koně, rovnalo se téměř ochotě umřít za svého velitele.

Warfield přikázal zbylým myslivcům, aby pečovali o Mora a očekávali zde návratu malého oddílu i v tom případě, že by se opozdil a že by myslivcům bylo zde přenocovat. Dva myslivci neodbytně prosili setníka, aby je vzal s sebou. Warfield chvíli se rozmyšlel, a pak souhlasil. Patro jezdců odkvapilo, a zbylí šli se svých koní sedla a uzdy, načež unavená zvířata hltavě jala se pásti na šťavnaté trávě. Obstaravše tak své koně, myslivci pomyslili na své pohodlí: usedli do kruhu a pustili se do chudé své snídaně.

Zůstavíme jich v pokoji a budeme následovatí nevelikou tlupou vzdalujících se jezdců. Hnali své koně plným tryskem a dostali se nyní již k protějšímu okraji lesa. Křížák bez obtíží vyhledal stopy bělouše, ale vlastní jich koně byli tak unaveni, že bylo nezbytno popřáti jim oddechu a pak jeti dále. I utábořili se v lese a nechali koně se popásati.

V tom však pojednou na rovině slyšeti bylo koňský dusot a v téměř okamžiku hlasitým pronikavým křikem lidských hlasů plnil se les. Naši lovci uskočili za stromy a ke svému úžasu viděli stádo divokých koní, běžících zpátečním směrem k lesu a pronásledovaných jízdami Indiány. Chvilími zasvítilo laso ve

vzduchu, a jeden za druhým padali divocí koňové, jimž hned dávali uzdy a posazovali na ně běloušci ženy se svázanými rukama. Pojednou stádo rychle se obrátilo k lesu a skrylo se za stromy.

Pronásledovati je v hustém lese bylo marno — Indiáni se zastavili.

Se zmlřajícím srdcem pohlížel Warfield na tuto scénu a pojednou viděl bělouše a na něm donu Izolinu. Seděla nyní již v sedle se svázanými rukama a koně jejího s jedné strany držel mladý hezký Indián, se strany druhé pak — Rafael Giurro. Křížáci, patrně o čemsi se hádajíce, a trhali druh druhu uzdu z ruky. Tu přiklusal k nim jakýsi veliký bojovník, dle zevnějšku náčelník, a čosi jim poroučel hlasem surovým a přísným.

Nebylo těžko si představit, jak vše to se stalo. Rafael Giurro přenocoval v lese a našel stopu koně. Setkal se se starými svými přáteli, Komanchy, a požádal jich, aby mu pomohli, s čímž oni ovšem ochotně souhlasili. Dle ujištění myslivců a trapperů byli to titož Komanchové, kteříž byli poraženi u paty skály. Jak později se ukázalo, Komanchové po své porážce odhodlali se, že nevrátí se ke svým vigvamům dříve, než by bělochům se pomstili a zmocnili se hojně kořisti. Dlouho potloukali se po břehu Černé Řeky, až posléze odvážili se udeřiti na bohaté mexické město, ležící na horním toku řeky, kdež, jak jim bylo známo, nebyla americká vojenská posádka. Tento podnik také plně se jim zdařil. Zmocnili se bohaté kořisti a mnoha ženštin.

Když stádo ukrylo se v lese, Komanchové o čemsi se radili a pak rychle pustili se na zpáteční cestu.

Setník a malý jeho oddíl umínili si nepouštětí Indiány se stopy a jeti za nimi, pokud jen to možno bude.

Rudokožci hnali se podél lesního okraje k severu. Američané vsedli na koně a sto kroků za nimi ujížděli tímtež směrem, ukrytí jsouc hustým lesem.

Tak hnali se asi půl hodiny a posléze dostali se na širokou vydupanou pěšinu. Křížák slezl s koně, pozorně prohlédl stopy a prohlásil, že tudy ubírali se Komanchové, kteříž zmizeli v lese.

Pronásledovati je dále bylo neprospěšno — pět lidí nemohlo zajisté něčeho zmocnit se celou tlupou. Proto obrátili koně a ujížděli zpět k ostatnímu oddílu.

Z opatrnosti jeli lesem, snažíce se držeti při jeho okraji. Pojednou ucítili zápach dýmu. Vítr vanul proti nim a záhy celá oblaka kouře naplnila les.

»Prerie hoří!« zvolal Křížák a zamířil svého koně k pokraji lesa. Na rovině, kdež dosud byli Indiáni, vlnilo se celé moře plamene, ženoucí se k lesu. V předu běžela stáda všemožných čtvernožců: jelenů, antilop, šakalů. Hřúzou jati hnali se všichni do lesa, lovců ani si nevšimajíc.

»Co to znamená?« tázal se Warfield udiveně.

»Není těžko hádati,« odvětil Křížák. »Giurro, bázlivec, bojí se našeho pronásledování. Zajisté doléhal na to, aby Indiáni poslali někoho zpět do prerie, aby ji zapálili. Arciť nemohl si pomyslit, že jen sto kroků za nimi dávno již se ženeme.«

»Nám však není se požáru co báti?« obrátil se Warfield polotázavě k oběma trapperům. »Les přece nemůže chytiti a požár zastaví se na jeho pokraji?«

»Les nechytí,« odvětil Bill pochmurně, »jen aby nechytil průsek, oddělující jižní jeho část.«

Křížák ihned pochopil svého soudruha, a na obličej jeho jevil se velký nepokoj. Věc záležela v tom, že les tvořil jakousi podkovu. V něj vryvala se část prerie, táhnoucí se na několik mil. Lovci našli se na jednom konci podkovy a soudruzi jejich na druhém konci. Aby k nim mohli dojetí, bylo třeba přejetí kus prerie, oddělující severní část od jižní. Kdyby na neštěstí tato část prerie chytla, tu, aby dostali se ke druhému konci lesa, bylo by třeba obejít celý klín hořícího prostoru, a k tomu bylo by třeba aspoň celého dne jízdy.

Trapperové plni nepokoje přidali do kroku. Již půl míle před lesním okrajem byli jisti, že

jsou od svých soudruhů oddělení. Jim vsťíc hnala se celá oblaka dýmu, a celá úzká rovina byla ohněm zachváčena. Kdyby i vyčkali, až tráva shoří, bylo by to nepomohlo. Půda rozpálila se na dlouho, tak že nebylo ani pomyslení po ní přejetí; koním žarem byla by se kopyta rozpukala.

V prvním okamžiku Křížák byl tak překvapen touto nepředvídanou překážkou, že stál jako zkamenělý, ale záhy zase se vzpamatoval a začal těšiti zoufalství již již oddávajícího se setníka.

»Tak jako tak bylo by nám oddechnouti si v táboře myslivců, a k oddechu potřebovali bychom několik hodin času. Vy sám víte, jak koňové naši jsou unaveni. Jest tedy lhostejno, kde odpočíváme, zda tam, anebo zde v lese. V několika hodinách půda vystydně a my dostaneme se k myslivcům celí a neporušení.«

Proti těmto důvodům starého trappera nebylo lze něčeho namítati.

I Warfield i jeho soudruzi poněkud se upokojili. Uvolnili koním uzdy, rozvázali tlumok s potravinami a smutně usedli ku skrovné snídani.

Minulo několik hodin, prve než mohli se vrátiti. Koně i lidé si oddechli a posílili se. Rychle projeli nevelkou vzdáleností, dělící je od soudruhů.

Myslivci rychle se sebrali a v několika hodinách byli všichni pospolu zase na místě, kdež odpočíval setník s trapperem na druhé straně ohořelé prerie. Tu se opět na několik minut zastavili. Bill totiž v okamžiku, když proti nim běželo množství zvířat utíkajících před požárem, bezděky podlehl pokušení a pustil kulku do mladého tučného medvěda. Přikryl ho mechem a listím a nyní vytáhl svou kořist, sňal kůži a chutnou pečeně, podělil myslivce. Na to odběhl k sousednímu prameni a naplnil pochodové láhve.

»A nyní na cestu!« zvolal, usedaje znova na kůň.

Všichni uháněli pěšinou, udusanou Komanchy. Pěšina ta tvořila široký pás, kterýž táhl se nejen lesem, ale pak i dále pahorkatou prérii.

Když vyjeli z lesa, Křížák a Bill postavili se v čelo oddílu a jeli napřed jako zvědové: za každým pahorkem snadno mohly se skrývati tlupy Indiánů.

Jeli tak bez oddechu již celé čtyři hodiny, a Warfield již vypočítával, kdy konečně dohoní Komanchy. Tito byli patrně již nedaleko; soudě dle koňských stop, jeli pomalu, krokem, kdežto Američané hnali se tryskem.

Pojednou Křížák se zastavil, seskočil s koně a zvedl se země jakýsi neveliký předmět. Harry následoval jeho příkladu a oba trapperové dlouho a pozorně jej prohlíželi; posléze kynuli setníkovi a hlasitě se rozesmáli.

»Nu, mladý muži,« pravil stařec, »ačkoliv nejsem učený, chci vsaditi balík bobrových koží proti balíčku tabáku, že toto psaníčko patří vám a nikomu jinému, ačkoliv nechápu,« dokládá, vrtě hlavou, »jakým chytrým způsobem siňorita mohla upustiti papírek tak, aby její přísní strážcové toho nezapozorovali!«

Warfield rychle rozbil dopis a četl s roztoucí netrpělivostí drahé pro něho řádky, napsané krví:

»Drahý Warfelde, našla jsem si páži a píšu ti trnem akátu, abych dala ti aspoň vědět, že jsem živa. Použila jsem času k tomuto dopisu, zatím co rudokožci loví divoké koně pro dvě zajatkyně, mé sestry v neštěstí. Očekává mne smutný osud: otroctví u těchto strašlivých lidí. Dva z mých mučitelů vedou spor o tom, kdo z nich má mne dostat: jeden z nich jest ničemný Giurro. Ó, pomsti mne nad ním, můžeš-li. Nemohu pochopiti, kterak se spojil s Komanchy. Druhý jest mladý Indián, syn náčelníkův. Dnes večer má státi se rozhodnutí, komu z nich budu náležeti. Ó, Warfelde, pospěš, leť ke mně! Pospěš, sice najdeš jen mou mrtvolu, neboť ponížení toho nesnesu. Teď právě se vracejí, shánějí se po mně, musím...«

Zde dopis končil. Dona Izolina patrně nyní zmačkala rychle dopis v ruce a odhodila jej do trávy, kdež byl nyní nalezen.

Warfield zastrčil dopis do kapsy, a kynul jen svým průvodcům, aby co nejrychleji pospíšili kupředu. Tlupa v plném mlčení projela ještě míli, když tu Warfield a myslivci viděli, jak jejich zvědové, nalézající se na vrcholu pahorku, rychle schovali se ve křoví, jež i jejich koně zakrylo.

Celá tlupa se zastavila. Všichni chápali, že stalo se cosi zvláštního, jinak že by klidní a chladnokrevní trapperové byli nejednali s takovou rychlostí.

Po sekundě všichni pozorovali, jak oba trapperové chvatně a s všemožnou opatrností vyjeli ze křoví a kynuli svým soudruhům, dávající jim tak znamení, aby se skryli, načež plným tryskem pustili koně dolů pod pahorek, kdež se uschovali.

Na štěstí byl na blízku lesík stříbrných topolů, a celý oddíl v několika vteřinách byl již ve stínu stromů a mohl klidně očekávat svých zvědů; ti vydali se na objížďku a vrátili se teprve po několika minutách.

»Co se stalo?« tázali se všichni současně Billa a Křížáka, jedva rychlou jízdou dýchajících.

»Rudokožec!« odpovídal Harry, lapaje dech. »Indiáni? A mnoho jich?« tázal se jeden z myslivců.

»Kdo ti mluví o Indiánech? Pravil jsem, že jen jediný rudokožec,« odsekl Bill ostře, — »zadrž svůj jazyk.«

»Nyní není času k hádce,« přerušil je vážně Křížák.

»Připrav své provazy, Bille, a vy všichni ostatní nechte ručnic na pokoji, zbraň nám nyní nic nepomůže. Každý neopatrný výstřel přivolal by deset Indiánů. Vy, setník,« obrátil se rychle k Warfieldovi, »vládnete lasem výborně. Dívejte se dobře na cestu, a zadržněte hrdlo tomu rudokožimu ďáblu. Ejhle, ejhle, tam jest!«

V tomtéž okamžiku z úkrytu všichni viděli hlavu a ramena Indiána, jenž za pahorkem se ukazoval. Za vteřinu objevil se i jeho trup a strakatý mustang, na němž seděl.

Byl úplně samotný. Co přivádí jej sem? Vyšel si snad na zvědy? Ale nikoliv, to nemohlo být; jel beze vši obzérlosti volným klusem, netuše nijakého nebezpečí.

Všichni tázali se navzájem a rozmlouvali spolu potichu. Posléze jeden z myslivců, Kanadaň, oznámil, že viděl v lese za jedním keřem kožený štít, ale že nepovažoval za potřebné o tom mluvit, neboť i bez toho bylo všem známo, že se tudy ubírali Indiáni. Štít byl ovšem svěžími mexickými skalpy a patrně náležel onomu mladému bojovníkovi, kterýž nyní proň se vracel.

»Hlupák,« zamručel Bill, hněvivě pohlížeje na myslivce, kterýž takový vážný nález zatajil.

Na to zavládl mrtvé ticho: rudokožec sestoupil s pahorku, a v příští minutě bylo nutno chytiti jej lasem, anebo v případě nezdaru zastřeliti.

Warfield a Harry stáli po obou stranách cesty, a za nimi Křížák se svou výbornou ručnicí, nikdy se nemíjející cíle.

Všichni bedlivě pozorovali mezi větvemi stromů divocha: byl to hezký mladý muž, zajisté jeden z nejlepších vojáků svého kmene. Tvář jeho ovšem stěží bylo rozeznati, neboť byla pokryta válečnými znameními: ale byl pěkně rostlý, se širokou hrudí a s pevnými svaly. Seděl na koni jako zosobnění boha války a hrdě pohlízel ku předu.

Ničeho netuše, přijel docela blízko; v okamžiku tom Warfield se svým koněm vyskočil z lesa. Jedním pohybem ruky vrhl laso na divocha a obrátil koně v opačnou stranu. Laso se zachytilo, natáhlo — oběť byla polapena. Setník obrátil se v sedle a pohlédl zpět. Viděl, že laso Harryho ovinulo se koni kolem krku a pevně jej drželo.

Indián, pocitv laso na špi, lehce sklouzl k zemi, vytasil nůž a jedním rázem přefčl řemen. Ale v témž okamžiku již několik myslivců k němu přiskočilo a strhlo ho k zemi. Warfield rychle přiklusal ke tlupě po zemi se válečnicki: viděl, jak ve vzduchu se zablyskly nože, i pospíšil, aby jatci svému život zachránil.

Z opatrnosti přivázali divocha ke stromu, a Křížák, znající nářečí Komanchů, předložil

mu několik otázek. Stařec sám ani nechápal, proč cítil jakési podivné účastenství k hezkému, mladému tomu bojovníkovi. Pátravě pohlížel do jeho hlubokých, temných očí, a zvuky jeho hlasu bezděčně měkly, což patrně i divochovi bylo podivným.

Hleděl minutu upřeně na starce, ale potom zachmuveně zavrtěl hlavou a ponořil se v úporné mlčení, patrně slov starého trappera více si nevšimaje.

Křížák od něho posléze odešel a přistoupil k Warfieldovi, pozorně sledujícímu vše, co se bude dít.

»Vidíte, setníku,« pravil pohněvaně, »jak mladík vzdoruje a nechce mluvit. Co si s ním počneme? Ke svým ho pustit nemůžeme, neboť by nás zradil; zabiti takového hezkého člověka jest škoda. Což abychom jej zůstavili zde v lese, ke stromu přivázaného, a až se budem vraceti, pustíme jej? Bude to ovšem také kruté, ale nic jiného nám nezbyvá.«

»O tom také není pochybnosti,« odvětil Warfield rozehvěně, sestupuje s koně a odváděje oba své přátele stranou. »Celý plán mám již vypracovaný: nezahubíme tohoto ubohého jinocha, naopak může nám býti prospěškem k zachráně mé nevěsty.«

»Jsem zvědav věděti, co jste si vymyslel,« poznamenal Bill s lehkým úsměškem ve hlase.

»Toť úplně jednoduché,« odvětil setník, »a nevyžaduje žádné zvláštní chabrosti. Svléknu s tohoto jinocha všechny válečné jeho oděv, obléknu se jako Indián a v noci pustím se do indiánského tábora. V temnotě, pomocí mého převléknutí, možná, že se mi podaří zachrániti ubohou zajatkyň a osvoboditi ji od nepřátel, a pak nám bude jen prchnouti.«

Oba trapperové tušice rozmanitá nebezpečí, téměř se strachem pohlédli na mluvčího.

»Jakže, setníku!« zvolal Harry zaleknutě, »vy chcete se odvážit do samotného hnízda těchto loupežníků?«

»Nu což? odpovídal Warfield, »můžete snad sdělit mi nějaký lepší plán?«

»Plán jest skutečně znamenitý, o to se nejedná,« promluvil Křížák zamýšleně, »ale třeba vše řádně si promyslíti: zdar závisí na mnoha okolnostech. O tom však později, nyní můžeme pro každý případ mladému bojovníkovi odejmouti jeho oblek. Ale přece jen stále zůstane nerozřešenou otázka, co si s ním počneme?«

»Lekám se myšlenky, že tu zůstane!« zvolal Warfield: »Může se státi lehce, že zpátky budeme musiti ubírat se jinou stranou, a on zůstane zde bez ochrany a beze zbraně. Nikoliv, to bylo by příliš ukrutno. Navrhují posaditi divocha na jeho koně, svázati mu do zadu ruce, nohy svázati pod břichem koně a ústa zaroubikovati. Tak stane se nám neškodným a bude nás provázeti, pokud nedáme mu svobodu.«

Křížák zatím bedlivě pozoroval Indiána. Zajatec se stoickou chladnokrevností pohlížel do dálky, ale pozornému oku starcovu neušlo, jak změnil se výraz jeho obličeje, zatím co setník o něm hovořil. Starému trapperovi se zdálo, že jinoch zarážil, dověděl se, že život jest mu darován. Patrně rozuměl americky. Starci zalíbila se tato stoická lhostejnost mladíkova a pocítil k němu ještě větší sympatii.

»Staniž se tak, siňore,« pravil, »vezmeme jej s sebou. Zvedněte jej na koně,« obrátil se k myslivcům, »a přivážete jej pevně. Ale počkejte ještě,« přerušil sama sebe. »Zapomněli jsme na jeho ozdoby a oděv. Musíme je s něho svléknouti.«

S těmito slovy přistoupil k zajatci a pomocí Billa začal s něho snímat oděv. Nejprve sňali s něho kožené punčochy a spodky, pak pernatý úbor s hlavy a šije, nádherný plášť z kůže jaguáří a kožený míšek, v němž byly barvy k natření těla. Posléze Bill vytasil nůž, a chystal se již odříznouti vlasy Indiánovy, nejdrahocennější to jeho ozdoby.

Pozoruje to Indián, prvněkrát ztratil sebevládu. Vrhel na trappera takový strašlivý výhružný pohled, že tomuto bezděky ruka sklesla.

»Jestliže vlasy Vakonovy mají padnouti,« promluvil volně Komanch k velikému údivu všechných nejčistším španělským nářečím, »nechť padnou rukou tam toho starce. Silný buvol prerie nechť se nedotýká mého skalpu.«

»Slyšíš, Bille,« zvolal Křížák se smíchem, »slyšíš, příteli? Srovnává tě s buvolem! To není špatné, ha, ha, ha!«

»Ať raději ten chlapec drží jazyk za zuby!« odvětil Bill hlasem mrzutým.

Nemohl sobě odpustiti slabosti. Že by i jen

na okamžik zděsil se strašlivého pohledu Indiánova.

»Ostatně jest mi to lhostejno,« dodal, »uřízni mu tedy ty černou jeho hřívou, jenom si pospěš. Dávno měli jsme už býti na cestě.«

Křížák neslyšel však slov svého přítele. Byl právě úplně zabrán do svého zaměstnání. Chopiv se rukou dlouhých vlasů jinochových, ujišťoval jej laskavě, aby se nebál, neboť nutná potřeba vyžaduje užiznutí mu jen vlasy, kdežto jemu samotnému nic zlého se nestane.

Starý trapper zvedl již nůž, když tu pojednou ruka jeho se zastavila a obličej jeho pokryl se smrtelnou bledostí.

Warfield, stoje podle, prvý zpozoroval změnu ve tváři starcově. Měl za to, že Křížák ochuravěl, a proto jej rychle podepřel. Ale Křížák v témž okamžiku chopil se jeho ruky a pevně ji stiskl.

»Siňore,« promluvil stíněným hlasem, »setníku... povězte mi, co vidíte zde na zátylí tohoto jinocha? ... Nevěřím svému zraku, mňa zakrývá mé oči...«

Warfield se nahnul a k velikému svému údivení viděl velkou rudou skvrnu, mající podobnost s obrysem hrušky.

»Mluvte, pro Bůh, mluvte a nemučte mne!« Stařec všecek se chvěl a těžce opíral se o rámě setníkovo, jehož podobně zmocnilo se rozehvění. Začal tušiti, oč se jedná.

»Křížáku, upokojte se. Rozčilení vás zabije,« — promluvil, snaže se hlasu svému dodati co možno nejvíce sebeovládání. »Vidím na krku jinocha vrozenou skvrnu. Skvrna ta má podobu hrušky.«

»Dále, dále, siňore, nevidíte nic jiného?« promluvil stařec temným hlasem.

»Nikoliv,« odpovídal Warfield, »více není tu ničeho, aspoň se tak zdá. Ale ne, Bože můj, co to?« zvolal, a chvatně odstranil rukou dlouhé vlasy Indiána. Pod skvrnou byl modravý nápis, jakési jméno. Chvějícími se rty setník četl:

»Robert Boscagnet! ...«

Nemohlo nyní býti pochybnosti. Křížák našel svého dávno ztraceného syna.

Šedý trapper pevně objal mladého vojína a položiv hlavu na bohatýrskou jeho hrud, několikrát zvolal:

»Roberte! Dítě mé! Synu můj — tys tedy opět u mne? Poznáš-li pak svého starého otce?«

Těžko popsati city, jež zmocnily se Vakona čili spíše Roberta. Rozvázali mu ihned ruce a on polo bezvědomě objímal starce a pohled jeho v jakémsi divém rozehvění bloudil kolem. Nemohl ničeho pochopiti, ačkoliv vnitřní hlas mu pravil, že nalezl otce.

Jako jedenáctiletý chlapec upadl v ruce Indiánů, kteří použili veškerého úsilí, aby vychovali jej dle svého způsobu a učinili z něho jednoho z nejlepších svých vojáků. Při tom Robert se domníval, že matka i otec jeho zemřeli, neboť zůstavil je u pramene, svázané a blízké smrti, a pak o nich ničeho již neslyšel.

A tu pojednou, po tolika letech, když stal se již předním mezi Indiány, téměř takovým jako býval Šedý Medvěd, nyní, kdy vzpomínky na rodiče a daleký domov dávno již ustoupily do pozadí, — nyní viděl na své hrudi starého otce, shrbeného, sešedivělého hořem a starostmi. Tato změna byla příliš veliká, a mladý muž nikterak nemohl pochopiti bouřlivé jeho city.

Starý trapper to zpozoroval. Snažil se jak mohl, aby se překonal, vzal syna za ruku a vedl ho ke každému z myslivců. Všichni stiskli mu laskavě ruku, zejména Warfield a Bill. Pak usadil jej podle sebe a především velel mu vyprávěti, co se s ním po celý ten čas dělo.

Warfield v nepokojí vyňal hodinky, ale Křížák, pozoruje to, pravil mu:

»Nebojte se, siňore, neboť radost otce, kterýž nalezl syna, nedá mi zapomenouti na společný náš účel. Spolehněte se ve všem na mne. Nezmeškáme ničeho. Před slunce západem tak jako tak nemůžeme se přiblížiti k táboru Komanchů. A ti zajisté rozložili se táborem nedaleko odtud, chystají se odbývatí poradu. Posadte se a slyšte, co bude nám vyprávěti můj chlapec.«

Warfield podrobil se důvodům starcovým a usedl podle Roberta, kterýž podrobně vyprávěl o všem, co se s ním stalo od těch dob, kdy dostal se ke Komanchům. Uvedeme stručně jeho příběhy.

Pokračován. příští středu

MODERNISACE PEKELNÉ ŘÍŠE

(moderní pohádka)

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Tu modernisaci si vynutila doba. Ne, že by se Luciferovi a jeho umouněným pekelníkům do nějakých novot chtělo, ale nebylo zbyti. A přišlo to tak náhle...

Do poklidného bublání kotlů, v nichž se vařili pozemští lháři všech barev, do syčení pánví na nichž se smažili lakotní Harpagonové i icikové, vnesl rozruch šéf pekelných prognostiků Sociáldemokratikus. Jediný pekelný revolucionář. Během své pozemské stáže pochytil různé podivné manýry a po návratu nijak nerespektoval zaběhlý pekelný konservatismus. Přitáhl si, čert ví odkud, jakýsi počítač a hned jej zapojil do práce svého oddělení. Z té podivné mašiny sice lezly stejné bláboly, jako dříve z rohatých hlav jeho prognostiků, ale mnohem rychleji. Na tvářích ostatních čertů ty prognózy vyvolávaly jen pekelné úšklebky, jako ostatně odjakživa, ale Lucifer byl spokojen. Převědł většinu čertů prognostiků do služby u kotlů, kde se odjakživa sil nedostávalo a s pekelným úsměvem řekl: "Tak teď s tou svojí elektronickou potvorou ukaž, co umíte." Sociáldemokratikus to vzal. A pravidelně zásoboval od toho dne pekelnou radu sáhodlouhými prognostickými bláboly, které jeho mašina chrtila. Když je radě přečítal všichni to brali jako odpočinkovou estrádní vložku. Až jednou počítač vydal cosi, co na tváři do černa vypečeného Sociáldemokratika vyvolalo zděšení. Zbledl, až byl jako křída. Na monitoru se před jeho zrakem objevil nápis: "Pozor, mimořádná výstraha! Očekávejte zvýšený přísun kandidátů na pekelná muka. Nárůst o 3806 procent. Pozor, mimořádná výstraha!" A pro zvýšení efektu začal počítač vydávat zvuk sirény věštící katastrofu. Marně se vyděšený Sociáldemokratikus snažil ze stroje dostat něco jiného. Počítač mlel stále to samé, jakoby už neměl v zásobě žádný ze starých blábolů. A tehdy se Sociáldemokratikus rozhodl. Vyklepal na klávesnici kód "print" a jak z připojené laserové tiskárny vylezl papír s tím hrůzným textem, vytrhl jej a jako s keserem s ním utíkal k Luciferovi. Nic nedbal na to, že vládce pekel právě spokojeně v dřímotách na svém trůně zažíval ovar s křenem, který měl k svačince. Sociáldemokratikus se přitítil ke trůnu se svým papírem a neomaleně jej cpal Luciferovi pod nos. Ze slastné dřímoty tak neurvale vyrušený vládce pekel se zle zamračil a nakopl rušitele, až jej skoro přerazil ve dvě. Sociáldemokratikus se však odehnat nedal. Usilovně přesvědčoval svého nejvyššího pána, že tentokrát to není žádný blábol, ale strašná pravda. Lucifer se však obměkčit nedal. Přivolał pekelné černé šerify a ubohého prognostika nechal zavřít do lednice. Aby se mu zchladily vášně. A pak se znovu pohodlně rozvalil na svém trůně, aby pokračoval ve své siestě. Nějak však k němu lahodný spánek stále ne a ne přijít. Jakoby mu v hlavě pořád něco říkalo, že ta elektronická potvora by mohla skutečně mít pravdu. A zároveň si uvědomoval, že pokud by tomu tak bylo, čekala by peklo skutečně katastrofa. Cosi mu říkalo, že s dosavadní vybaveností by peklo nikdy nemohlo takový nával zvládnout. Nezbyvalo než se rozhodnout. Lucifer si odplivl až zahřmělo a na ten povel ihned přiletěl šéf pekelných rozvědčků čert Grebenič, doprovázený věčně se šklebicím adjutantem Ransdorfácem. Servilně se vládci uklonili a vyčkávali netrpělivě rozkazů. Dostalo se jim jich. Lucifer nařídil, aby neprodleně vyslali na Zemi mezi lidi zvláštní misi ke zjištění situace a zároveň zaktivizovali celou doposud utlumenou agenturní síť pekel vysláním signálu "es — té — bé — už — to — dě".

Netrvalo dlouho a pekelné telegrafy začaly vyklepávat zprávy pozemských agentů. Do jednoho se shodovaly na tom, že počítač vydal strašnou, ale nevyvratitelnou pravdu. Když již bylo jisté, že se na peklo skutečně valí pohroma, svolal Lucifer mimořádné zasedání pekelné rady. Jak se všichni dostavili, nechal nejprve vytáhnout z lednice polozmrzlého Sociáldemokratikusa a k všeobecnému překvapení i závidosti jej posadil do své největší blízkosti. Pak v sáhodlouhém a hlavně velmi smysluplném projevu vyzvedl jeho zásluhy. Samozřejmě, že při tom neopomenul zdůraznit svoji vlastní předvídatost a genialitu, jak to dělají všichni vládcové. V pekelné radě sršely všem čertům rohy závidosti, ale nikdo si nedovolil ani slůvkem zpochybnit Luciferův projev a Sociáldemokratikusovu prognózu. Zdánlivě pozorně naslouchali slovům vládce pekel, ale většinou mysleli na to jak zas Sociáldemokratikus vyžere nějakou tu medaili a na ně zbyde zase jen dřina. Nemýlili se. Ke konci řeči Lucifer slavnostně povstal a na kostnatou Sociáldemokratikovu hrud' připíchl Řád pekelné hvězdy. Celý z nádherně rudého zlata. A ostatním rozdělil jen úkoly. Správce pekelného hospodářství Diboblb měl ihned zahájit inventuru všech provozních prostředků, správce financí čert Kočárek měl ihned zajistit finance na budoucí modernisaci pekelné říše. I na vyznamenaného se však dostalo. Lucifer mu ještě jednou blahosklonně poklepal na rameno a peklo zboř se, požádal jej, aby na svém počítači zpracoval celý projekt rekonstrukcí. Pak radu pekel blahosklonně propustil.

Situace nebyla nijak růžová. Podle inspekce čerta Dibobla byla většina technologie nejen důkladně zastaralá, ale přímo před rozpa-

dem. Jakoby v pekle po nějaký čas hospodařil komunismus! Kotle byly prorezlé, pánve propálené. Slavné lože Záhořovo se komisi vůbec nepodařilo nažhavit. Sotva jej zapnuła, vyletěly pojistky, z lože se zakouřilo a zbyla z něho jen změt' starého železa. Ani zásoby paliv za moc nestály. Byl to spíše jen mour a žádné pořádné uhlí. Také bedna se sírou zela prázdnotou. Ubohý Diboblb si jen zoufale rval kučery mezi rohy. Jen trápené dušičky se radovaly. Ve všem tom shonu se totiž často zapomínalo na příkládání a tak místo varu v kotlích byla jen lahodná vlažná koupel. A na pánvích se delikventi opalovali, jako někde na Riviéře.

Konečně počítač vyplivl projekt modernisace. Údaje potvrzovaly, že skutečně bude nutno pekelný provoz na nějaký čas zcela zastavit. Aby bylo možno vše přestavět. Bez rozsáhlé rekonstrukce nebylo peklo, podle počítače, schopno zvládnout nával delikventů, který jej čekal. Počítač upozorňoval, že největší přísun bude ze střední a východní Evropy, kde dochází k mimořádné koncentraci darebáků. To ostatně říkaly i zprávy pekelných agentů ze Země. Podle nich jen dodávky z jedné, velikostí zanedbatelné, středoevropské zemičky by dokázaly peklo v dosavadní podobě zcela zahltit. Několik agentů, zcela na sobě nezávisle, ale souhlasně, upozorňovalo, že odtud přijde také jakýsi pomeňší zrzek v pokratších kalhotách, který bude kandidátem na noclehy na loži Záhořově! A to se pod rukama kontrolní komise zhroutilo.

Pekelná rada, kterou Lucifer svolal, se nemohla na ničem konkrétním dohodnout. Ten navrhoval tohle, ten zas ono a výsledek žádný. Pán pekel to chvíli poslouchal a jen si v duchu říkal "už mi tady moji pekelní ministři blbnou, jako ti na Zemi". Pak se zle zamračil a začal vládnout. Příkazy lítaly, jako blesky. Nejvíce jich dopadlo na šéfa pekelné rozvedky. Podle Luciferova rozhodnutí měl pomocí svých pozemských agentů nejméně na 4 roky zastavit jakoukoliv deportaci delikventů ze Země do pekel. Aby mohla transformace pekelné techniky v klidu proběhnout.

Velerozvědčik Grebenič svými povely pozemským residentům a agentům skoro rozžhavl všechny spojové linky. Na Zemi zaktivizoval kdejakého agenta. Však mu jich tam v poklidu ústraní odpočívalo nemálo. Probuzení residenti a agenti zprvu sice nad šifrou, říkající: "Vyviňte maximální úsilí v podpoře všech pozemských darebáků. Zabezpečte jejich udržení v mocenských pozicích a zabraňte do doby vydání signálu — peklo přijímá — jakékoliv deportaci kandidátů na pekelná muka ze Země. Využijte zvláštního finančního fondu, který je pro tento účel otevřen. Výše prostředků na podporu darebáků je neomezená. Prostředky předávejte prostřednictvím nastrčených osob," překvapeně kroutili hlavami, ale pak se dali do díla. Befel je zkrátka befel.

Na Zemi zatím bylo léto roku 1989. Díky nezměrnému úsilí pekelných agentů tam měli darebáci žně. Náhle se do jejich rukou odkudsi z neznáma dostávaly balíky peněz, sice řádně pošpiněných nějakými sírou páchnoucími sazemi, ale to pozemským darebákům nevadilo. Na špinavé peníze přece byli zvyklí.

V pekle to v té době hučelo, jako v úle. Mučené dušičky pekelná cháska evakuovala do očiště a začala demontovat veškerá zařízení. Prakticky vše šlo do šrotu. A hned se montovaly místo zastaralých kotlů velkokapacitní Papinovy hrnce s elektrickým ohřevem a mohutné vysokotlaké autoklávy. Soustavu smažících pánví nahradila karuselová grilovací pec. Nejkrásnější bylo nové Záhořovo lože. Ta blysknavá mikrovlnná velkotrouba, kombinovaná s grilovacím roštem, byla přímo pekelnou perlou nové technologie. A vše bylo zapojeno na počítačové centrum, nově instalované hned vedle Luciferova trůnního sálu. Počítače byly připraveny řídit provoz, vše bylo možno kontrolovat prostřednictvím průmyslové televize na monitorech. Vše ukazovalo, že nové peklo prognostikovaný nával bezpečně zvládne a ještě nějaké kapacity zůstanou v rezervě.

Na Zemi zatím počet darebáků přímo pekelně vzrůstal. Pomalu jich začínalo být více než slušných lidí. Byl nejvyšší čas, aby peklo znovu zahájilo provoz. V oné zanedbatelné zemičce uprostřed Evropy si malý zrzek ve zkrácených kalhotách intenzivně zabezpečoval vstupenku na Záhořovo lože. Nebyl však již sám. O prvenství s ním začal soutěžit jeden takový pomeňší ješita se sladkým hláskem. Taková nezbadatelná zrůdička. I pekelný resident si marně lámal hlavu otázkou je-li to muž či žena. Podle hlásku to mohlo být obojí. A byl to žhavý konkurent zrzkův! Pokládal-li se zrzek za smysluplného, ten druhý trumfoval slovy "já jsem pragmatik, ve všem jen pragmatik". Vůbec mu to však nebránilo v tom, aby se zcela nepragmaticky snažil vyvrátit zrzkovu prvenství na Záhořově loži. Pekelný resident se však jen usmíval a tiše boj těch dvou podporoval. Z nejčerstvějších pekelných informací totiž věděl, že i tuto situaci počítač předpokládal a že v pekle netrpělivě čeká na své prvé nocležníky lože Záhořovo ve dvoulůžko-

Většina neplatičů nájemného a služeb s tím spojených, které nájemníci z objektivních důvodů nemohou zaplatit nepatří před soud, protože jsou sami obětí.

Před soudem by měli stanout ti, kteří záměrně, nedopatřením, či svým arogantním přístupem "neplatiče" do stavu nesolventnosti přivedli.

Před soud patří příslušní vládní úředníci od ministrů počínaje, poslanci i správní úředníci, všichni ti, kteří uvedli a prosazují v praxi systém protiprávní a protiobčanský — represivní systém vůči občanům, kteří nemají možnost ovlivnit všechny absurdní narůstající náklady týkající se základních životních potřeb.

Mezi tyto náklady patří i nájemné, úhrada teplé a studené vody a další služby s bydlením spojené.

Zavedený systém odsuzuje občana pouze k povinnosti platit! a následně zvyšuje nárůst inflace.

Podstatou represivního postavení občanů vůči všem dodavatelům a nárůstu cen je zapříčiněno současným "reformátorským trendem", který se promítá i v nákladech na bydlení. Prosazovaný systém "zreformoval dodavatelsky řízený monopolní systém s cenami pevnými, za systém neřízený — kořistnický monopolní — s cenami "volnými" a to bez ochranných pravidel vůči občanům.

Monopolní dodavatelé mohou zvyšovat ceny a občané toto neřízené, nekontrolovatelné kořistnické odírání musí hradit.

Toto je základní systémový cíl, sledující vytvoření zbohatlíků na úkor širokých vrstev obyvatelstva.

Toto je ta tzv. liberalizace, kde se národ rozděluje na "adaptabilní liberalisty" (bezcharakterní zloděje) a na ty, kteří jsou odírání — "neadaptabilní část obyvatelstva" (jak je úředně každý, kdo nekrade a nežije na úkor jiných arogantně nazývá).

Další návaznou příčinou, jak z lidí vydrít i nemožné je nesvéprávné postavení občanů (nájemníků) vůči vlastníkům (spravovatelům) objektů.

Spravovatelé objektů neprovádí údržbu základního bytového fondu jako jsou topné systémy, opravy oken a další. Tyto obhospodařující útvary nezajímá zbytečné přetápění bytů i nebytových prostor, ani další souvislosti s nárůstem nákladů na úhradu, často a v převážné míře nesmyslného nárůstu cen a nákladů.

Spravovatelé domů mají pouze jediný — přímý zájem — sebeudržitelný, zachovat sebe a nepřijít o své vlastní zajištění.

Občané (nájemníci) pak musí platit i za tento absurdní úřad a jeho "meovědí služby".

U družstevních domů absurdní stav narůstá o jakési "domovní samosprávy", kterým představenstvo družstev dává vzniknout nejspíš z toho důvodu, aby se zbavilo zodpovědnosti vyplývající z vlastních závazků, které by měly být reálné k platům úředníků družstva.

Samosprávy jsou složeny z lidí nekvalifikovaných, neznajících právní normy, nemajících žádnou skutečnou zodpovědnost, ani faktickou možnost spravovat základní bytový fond, dohlížet na optimální spotřebu a žádné skutečné možnosti v zásadě cokoliv ovlivnit.

V těchto "samosprávních" sestavách je zaměňován parlamentní většinový systém, tam kde to je pro převyšující počet vícečlenných rodin výhodnější na úkor ostatních.

S "jasnou samozřejmostí" je referentkou družstva vystavena protiprávní smlouva a účtovány náklady rodině o dvou členech ve výši nákladů rodin čtyřčlenných za úhradu teplé, studené vody a další poskytované služby.

Občan užívající byt v počtu jedné osoby je donucen dodávku teplé vody, studené vody, odpadu z vod uhradit ve stejné výši jako mnohačlenná rodina. Poplatky jsou vyměřeny všem "bytům" stejně a tak nikdo nemá motivaci k šetření s vodou.

S platností vyhlášky z roku 1957, upravující rozúčtování nákladů na teplou a studenou vodu je praktikováno "akvariální užívání plochy

bytu". Přičemž nejvíce za tento "akvariální propočet zaplatí rodiny o menším počtu členů.

Soudně vymáhat na občana, žijícímu v počtu jedné osoby úhradu nákladů za teplou a studenou vodu v počtu osob čtyř soud může jen za předpokladu, že se dopouští zřejmého bezpráví, opíraje se o platné protiprávní zákonné normy.

Na všechny uvedené absurdity občané doplácetj nemalou měrou a náklady navýšené, přesněji náklady zlodějské, musí občan, nechce-li stanout před soudem a být po právu — protiprávně odsouzen — uhradit!

Občané musí tvrdě platit za to, že nežijí v právním státě a reforma, která je v této zemi prosazována je založena ve své podstatě na kořistnickém bezprávním vztahu státu a občana.

V reálném životě je spíše prezentována vítěznými kořistníky cizích armád, než by odpovídala reformě, sledující a mající za cíl prospěch národa.

Současné soudy i v tomto případě, budou-li dodržovat současné platné zákony, budou soudit obětí reformy a ne vinníky skutečné. Uvažovaná dotace vlády na "vyřešení" bytových problémů, slibovaná na dobu dvou let je nesmyslným, nic neřešícím manévrem. Je to pouze vyhazování peněz daňových poplatníků.

Plánovaná "liberalizace" nájemného s nárůstem cen za teplo (pouze v první fázi) o 50%, bude mít za následek vysoký nárůst počtu "neadaptabilních", nesolventních občanů — obětí, kteří stanou před soudem a budou protiprávně souzeni a odsouzeni.

Kam a co s nimi? Že by jim ti "adaptabilní poradili, kde ještě zbylo místo před mostem a kam se jít napást?

Máme demokracii? Jsme skutečně každý strůjcem svého štěstí?

S.M.

OBĚTI KOMUNISMU SE NESMÍ ZAPOMENOUT

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé:

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechetných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné tvrdé vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Kniha na normálním kvalitním papíře stojí \$30 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3, do Kanady \$4 a ostatních států \$5.

Druhá neobyčejná kniha je tištěna na starodávném papíře, čímž se kniha stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40 plus poštovné jako u té předešlé. Dosud máme omezený počet knih na normálním papíře v české řeči.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Kvapem se blíží doba vánoc, doba poetická, jež zvláštní láskou jímá srdce lidská. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti. Můžete tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjející. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtete si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvučí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

MODERNISACE PEKELNÉ...

vém provedení!

Hodina obnovení provozu pekla se blížila. Pekelní agenti si mnuli ruce radostí nad úrodou, která byla pro pekelnou zeň na Zemi připravena. Vždyť je čekaly bohaté pekelné premie. A jak to dopadlo? To je zatím ještě pekelným tajemstvím. Ale brzy Lucifer slavnostně přestříhne pásku a pak to vypukne. Slušní lidé na Zemi si zase budou moci svobodně vydechnout. Zmodernisované peklo je rychle zbaví všech darebáků, obyčejných, smysluplných, sametových i rudých, rezatých i pragmatických. Oddechne si i Lucifer. Za celou dobu rekonstrukce si nemohl pořádně zdřímnout. Bude si opět moci dát k svačince svůj oblíbený tučný ovárek s křenem a na trůně si spokojeně hodit šlofika. Vždyť o vše se postarají počítače a automatika.

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocují zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

PRODÁ SE

Prodám loď - sailboat - za \$25,000 nebo vyměním za auto nebo za "Vacation trailer". Tel. 219-659-0938.

PRODÁ SE
prosperující restaurace na Floridě, 80 míst + likéry. Tel. 1-813-736-4912.

Havajské ostrovy - Maui - nocleh se snídaní v soukromém domě, dvě oddělené ložnice, studio; domek s 1 ložnicí. \$75-80 za noc pro dva. Bazén, jacuzzi. Volejte 1-808-874-6407 - Eva Villas.

Náš písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

Hledám jakoukoliv práci od 7 AM do 5 PM. Mluví česky a anglicky. Volejte (708) 652-8795.

HELP WANTED

Refrigeration Trainee; young bright & energetic man to do shop work. Must be mechanically inclined.
Call: (708) 246-5333.

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

Přijme se žena k uklízení domů a kanceláří. Musí bydlet v Naperville. Pokoj opatříme. Volejte (708) 393-3999.

SEZNÁMENÍ

Chcete sa zoznámiť so ženami zo Slovenska? Píšte na: HOME DATA, P.O. BOX 516, BERWYN, IL. 60402

PŘEKLADY

IJK Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Ondruš & Pyn

Žhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů; ložnic a koupelen, sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!
Ondruš & Pyn
6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

It keeps more than memories alive.

AMERICAN HEART ASSOCIATION
MEMORIALS & TRIBUTES

1-800-AHA-USA 1

American Heart Association

This space provided as a public service
1993, American Heart Association

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

'Schindler's List,' Martin Luther King Day and a Modest Proposal for Today

I have never written a column about a movie, but "Schindler's List" is the most moving film I have ever seen.

The story of the Holocaust is told in the life of one man, Oskar Schindler. In many ways he was not a noble citizen, but he gradually came to see the horror the Nazis were perpetrating against the Jews and he single-handedly rescued 1,161 of them through his courage. Steven Spielberg, who made the film, was given the book

"Schindler's List," in 1982 and spent a decade making the rounds with Hollywood studios before getting a commitment to make the project a reality. It is a true story.

It is not a movie I would recommend for children. It is violent.

But you walk away with an awe-filled sense of how brutal human beings can be to one another if their noble nature is not appealed to.

It is not simply a story of Jews and Germans. That is the center of the story. But the meaning is for all of us, wherever we live, whatever our background.

Humanity is a fragile blossom that all of us must gently, and sometimes firmly, protect.

Chicago Tribune columnist Mike Royko writes that he is tired of public officials and others talking about "reaching out," and we unquestionably overuse the phrase.

But that is exactly what we must do: reach out to one another across the barriers of race and religion and ethnic background, and all of the other barriers, to try to understand one another better.

A friend, Peter Kovler, as well as two of my colleagues, Sen. Harris Wofford, D-Pa., and Rep. John Lewis, D-Ga., recently tried to stir some interest in doing something to make the Martin Luther King Jr. holiday more meaningful.

What if at some designated time such as that, in your family, your church or synagogue, your school or community, or our nation, we

were to reach across some barrier in our lives to invite a family or individuals from a different background to our home for dinner?

That is not earth-shaking in and of itself, but it is surprising how few of us have broken even that small barrier.

While it may not seem meaningful in itself, what if in pre-Hitler Germany that kind of exchange had taken place between Christians and Jews in 10,000 or even 100,000 additional homes? I cannot prove it,

but my guess is that history might be different. The tragedy of the Holocaust took place because understanding and respect for one another were minimal — in too many cases, nonexistent.

What a marvelous thing it would be if we were to use Martin Luther King's birthday, or the Sunday before his birthday, for such an expression. Across this nation, on that day perhaps at the request of the President, we would each grow a little in understanding by inviting into our homes a family or a person who is slightly different in background.

For example, in the Simon family home we have often had African American and Asian American and Latino and Jewish guests, but if we have ever had Moslem guests I am unaware of it. Yet today in the United States there are more Moslems than Presbyterians. I should have a better understanding than I now have.

Wishing these examples might happen won't make them happen. But a church or a Rotary Club or a woman's club, just to use three examples, could ask its membership to volunteer to do this and then plan. Every member will not participate, but if one-third did, it will be a rich experience for that group. And important to the nation.

"Schindler's List" should be more than an emotional film-going experience. It should be an occasion to ask a simple question: How can we do better?

More Qualify for Education Savings Bond Program

More people who pay expenses for higher education with qualified U.S. Savings Bonds may be able to exclude the interest from taxation.

For 1993, married couples with income up to \$68,250 can exclude all qualifying savings bond interest from taxable income. The 1992 income limit was \$66,200.

For all other taxpayers the income limit is \$45,500, up from \$44,150.

The exclusion phases out as income increases over the above thresholds, and is fully phased out at income levels of \$98,250 for couples and \$60,500 for other taxpayers.

IRS Publication 550, *Investment Income and Expenses*, explains more. To order it, call 1-800-829-3676.

HLEDÁME OPATROVNICI K NOVOROZENĚTI NA PLNÝ ÚVAZEK, VE STŘEDNÍM ILLINOIS. PRAXE VÍTÁNA. UBYTOVÁNÍ ZAJIŠTĚNO. ČEŠTINA A ANGLIČTINA VÍTÁNA.

"Zn. opatrovnice"

Dobří lidé ještě žijí (společně s těmi méně dobrými)

Denní Hlasatel 11
9. února 1994

Čas od času se konají v New Yorku na České misi při OSN besedy českých oficiálů s krajaney. V neděli 31. ledna 1994 tam byli pánové Josef Lux a Jan Kasal. Zeptal jsem se jich co si myslí o seznamech agentů a spolupracovníků StB který byl uveřejněn v Necenzurovaných novinách.

Oba dva nesouhlasí s plošným zveřejněním agentů především proto, že nám seznány nefikají nic o okolnostech, za jakých se uvedené osoby zavázaly ke spolupráci, ani v čem jejich spolupráce spočívala.

Na tento "nedostatek" bylo mnohokrát upozorňováno v Necenzurovaných novinách. Hned v úvodu k seznamům je zdůrazněno že nemůžeme, ani k tomu nejsme oprávněni, dělat rovnítko mezi lidmi uvedenými v seznamech. Jestli někdo vidí v seznamech něco co v nich není, tak je to jeho vada, ne vada novin a vydavatelů.

Pánové Lux a Kasal sice nesouhlasili s plošným zveřejněním agentů StB, nezpochybňovali však věrohodnost seznamů zveřejněných v Necenzurovaných novinách. Mluvili o tomto problému naprosto věcně, bez pathosu, anebo hysterie, která se zmocní mnoha českých politiků při zmínce o seznamech agentů StB. (K některým příkladům se ještě dostaneme.)

Po besedě jsem se zeptal pana Kasala jaký je rozdíl mezi seznamy které měla k dispozici lustrační komise České národní rady a těmi vydanými Necenzurovanými novinami.

Kasal: "Já jsem to neporovnával, ale myslím si, že tam určité nedostatky, v těch Necenzurovaných novinách, jsou. Spíše tam někdo chybí, než přebývá, takhle bych to řekl."

Dva dny poté, 1. února, se konala podobná beseda ve Washingtonu. Původně se měl besedy zúčastnit pouze pan Jití Payne, byli tam ale také pánové Lux a Kasal. První otázku položil pan Josef Schrabal:

"První otázka se týká udavačů, spolupracovníků a agentů StB. My jsme slyšeli z úst pana Kasala, který byl předsedou toho výboru, který se tím zabýval, a pana Luxe, především v New Yorku, že oni jsou proti uveřejnění a pro utajení těch lidí. Já bych se chtěl zeptat na mínění pana Payneho, a jak o tom hlasoval."

Když se Payne chystal odpovědět, požádal ho Lux o chvíli na malou poznámku, která se protáhla přes pět minut. K seznamům řekl v podstatě to stejné jako v New Yorku.

Když se dostal Payne ke slovu, nejprve prohlásil, že mluví pouze za sebe, že nemluví za žádnou stranu ani za žádný vládní úřad. Řekl, že považuje seznamy v Necenzurovaných novinách za pravdivé a že souhlasí s jejich zveřejněním, protože zveřejnění pravdy musí být nezbytnou součástí očisty naší společnosti. Připustil, že některá jména v seznamech chybí, ale pro jeho potřebu to zcela stačí.

Dále se vyjádřil v tom smyslu, že, díky důsledným lustracím, je Ministerstvo zahraničních věcí prvním a jediným ministerstvem které se zbavilo agentů StB na všech stupních, včetně fidičů. Bylo to prý těžké, protože na jednom kontinentě najednou nezbyl skoro žádný diplomat. Doporučil očistit od agentů StB také jiná ministerstva, což krajané souhlasně kvitovali, a pan Lux o chvíli na malou poznámku tentokrát nepožádal.

Během besedy Payne naprosto uspokojivě vysvětlil jeho dobrý vztah ke krajanům, který byl před časem zkresleně prezentován v neautorizovaném rozhovoru Československého týdeníku. Po otištění rozhovoru následovala série nedorozumění a rozhořčených dopisů těch krajanů, kteří nejsou schopni vypořádat se se svou bezvýznamností v očích většiny obyvatel České republiky (to říká já, ne Payne). Payne vysvětlil, že jeho konstatování reality a výsledků průzkumu veřejného mínění bylo podáváno jako jeho osobní názor.

Svým vystoupením si Payne získal sympatie naprosté většiny přítomných krajanů. To mu ale doma není nic platné. Tam mu na základě neúplné a nepřesné zprávy ČTK stává hranicí. Ale i kdyby věděli přesně co Payne vlastně řekl, v čem jsou jeho slova tak kacířská, že si inkvizitoři nedočkavosti páli prsty?

Je to jejich podmíněný reflex na seznamy agentů? Nebo jim vadí, že si Payne získal přízeň krajanů, čímž ukončil uměle udržovanou aféru Payne versus krajané? Budou nyní brát v úvahu naše hlasy na podporu Payneho? Je zřejmé že Jití Payne někomu vadí. Ono to také, po vyházení všech agentů StB z Ministerstva zahraničí, ani jinak být nemůže.

Jeho "kolegové" mu doporučují aby odstoupil, distancuje se od něj a žádají jeho odvolání, ani je příliš nezajímá co se stalo, hlavně že našli záminku ve formě jediné neúplné a částečně zkreslené zprávy redaktora ČTK Stanislava Mundíla. Rozsudek je vyneseno, a nějaký ten zločin už se k němu najde.

Členka výboru Marie Stiborová, z levého bloku, řekla že "výbor dospěl k závěru, že poslanec Payne vystupuje a říká svoje názory bez vědomí zahraničního výboru. Tedy jsou to jeho osobní názory." Stiborová a spol. si zřejmě stále ještě nemohou odvyknout. Podle nich nám tady nikdo svoje názory říkat nebude.

Tak takto vznikají aféry, a takto se potlačuje svoboda slova. Můžeme věřit politikům, kteří nás příště pozvou na Českou misi, že říkají co si myslí, nebo je máme chápat jako interprety oficiálních názorů strany a vlády? V této aféře si trhli ostudu ti, kteří zakazují lidem mluvit pravdu, kteří chtějí trestat samostatné myšlení, ti kteří ještě dnes vládnou našim blízkým v České republice.

6. února 94
Pavel Pavlovsky

LEVNÉ PŮJČKY NA AUTOMOBILY: **6.25% APR**

PINNACLE BANK
SINCE 1853 • ESTABLISHED BANK

Berwyn Banking Center
7112 West Cermak Road
(708) 780-2025

Cicero Banking Center
6000 West Cermak Road
(708) 780-4970

Member
FDIC

Carousel Motel na Floridě
St. Petesburg Area

Pronajímáme pokoje s kuchyní
50 metrů od moře.
ROZUMNÉ CENY
Volejte (813) 397-5944

CAROUSEL MOTEL
18202 GULF BOULEVARD
REDINGTON SHORES, FLORIDA 33708

František Růžička

Sledujeme-li trochu pozorněji politický vývoj u nás v polistopadovém období, musíme objevit jeden zásadní rozpor, jednu zásadní nejasnost. Zavrhlí jsme socialismus, ale přesto jsme jeho ostatky pečlivě zabalzamovali do současného dění. Proč asi?

Politická scéna se rozdělila na klasické protipóly pravice a levice, mezi kterými se hašteřivě pohybují ti ostatní. Z počátku bylo jasné, že v době "zániku" socialismu musí mezi těmito póly zákonitě existovat antagonisticke vztahy. Postupem času však bylo stále více zřejmé, že jde o pouhou fúzi toho starého s něčím novým (ku prospěchu "všech", zejména "některých"). Vzhledem k tomu, co zůstalo zakonzervováno (opomeňme rivalitu a zásadní neshody koalice), bylo jen otázkou času, kdy se vztahy protipólů levice a pravice (rozuměj ODS a KSČ) opět přiblíží a stanou se méně antagonistickými. Platí to zejména na úrovni komunální politiky, které se také budu v následujících řádkách věnovat.

V úvodu je potřebné připomenout některá zásadní fakta. V posledních komunálních volbách v roce 1990 zvítězilo v jihočeské metropoli OF. Přesto při volbě primátora, náměstků a rady nezískalo ani jedno místo. Bylo to tím, že chtělo příliš (téměř všechno). Ostatní se domluvili, vytvořili koalici a OF zcela "odstrouhalo". Místní postkomunistický tisk (dříve orgán JKV KSČ) se s tímto krokem nikdy nesmířil. A tak dělá celou dobu pro podporu ODS i KSČ co může. Následně byl do rady města zvolen za ODS ing. Beneš, který v průběhu letošního roku odstoupil (k nevoli mnohých), údajně se zdůvodněním, že je mezi ostatními příliš osamocen a nic nezmuže. Bylo to však jasné gesto ODS o tom, že když nemůže VŠE, tak raději NIC (o plodnou spolupráci pod taktovkou jiného nebyl zájem). A nyní přichází ona doba vzájemného přibližování — blíží se totiž kvapem nové komunální volby.

Z místa náměstka primátora znenadání odešel ing. Tampír a tak se otázka dovolby stala opět aktuální. Probíhají jednání nejen u kulatého stolu, ale i za zavřenými dveřmi. Z úst Dr. J. Vlacha (ODS) pojednou zaznívá, že ODS je ochotna převzít spoluodpovědnost v současné složité situaci samosprávy. Za to požaduje "odpovídající" zastoupení. Konkrétně se jedná o místo náměstka a dvou dalších členů rady. V tom vidí "zkvalitnění" práce rady (ejhle prozíravost — tři roky nic a najednou tři místečka — to by byl "džob"). Osobně se domnívám, že ODS svoji odpovědnost vůči občanům odstoupením ing. Beneše již jasně dokázala. Mělo by si počkat až do příštích voleb! Neopomeňme doplnit, že bývalé OF dnes zastupuje ODS + ODA + nezávislí (?). Pokud jsme z celostátní politiky v přesvědčení, že ODS a ODA jsou dva kohouti na jednom smetišti, pak na úrovni komunální politiky tomu může být zcela jinak. Po rozpadu OF totiž došlo k taktickému rozdělení úloh, ale otěže zůstaly stejně v rukou jednoho pana poslance.

Pro objasnění vzájemné spolupráce musím částečně odbočit. Začátkem října vznikla na celostátní konferenci v Brně Strana demokratické levice

(SDL). Údajně není nástupcem KSČM, ale ani nebude stranou antikomunistickou. Z jakých lidí však vznikla, je na výsost jasné. Na úrovni komunální politiky je ochotna podporovat kandidaturu ing. Beneše (ODS) na místo náměstka primátora. Dodejme ještě, že mezi "nezávislé" dneška patří i dřívější horcí kandidáti KSČM K. Vančata a I. Nadběrežný.

Situaci velmi výstižně popsal Roman Čajkovič, který dokladuje, že nelze souhlasit s názorem, že českobudějovické zastupitelstvo je nyní bez komunistů. Nepoučitelní komunisté vyvíjejí úsilí o změnu charakteru své strany. Vznikají postupně Demokratické fórum (Ransdorf), Demokratická strana práce (Mohorita), Strana demokratické levice (Indruch, Mečl, Sviták), Strana levého bloku. Může u nekomunistické veřejnosti získat autoritu třeba bývalý náměstek n.p. Škoda, či pracovník komunistického aparátu? Jde pouze o vnitřní přerozdělení voličských hlasů!

Jednání u kulatého stolu přijalo první podstatný závěr. Mlčet a nic zatím nezveřejňovat. Proradnost podlézavců se však brzy projeví. ODS/ODA a nezávislí (Dr. Vančata) svá stanoviska publikovali. Pak se divte, že tam takové jednání ostatní odsuzují (a zcela po právu). Jako první se šéfredaktorovi JĚL vyzpovídal Dr. J. Vlach (jak jinak!). Reagoval i "nezávislý" K. Vančata, který však požaduje zásadní rekonstrukci rady, nikoliv její dovolbu. Navíc chce znovu potvrdit obsazení funkce primátora a jeho dvou náměstků. Čtenář snad pochopí oč zde běží. Proradnost komunistů i těch, co přišli po nich skutečně nezná mezí. Zdá se, že nejvíce spokojený je "bývalý" komunistický regionální tisk.

Mohu jistě plným právem prohlásit, že soudruh Gustáv Husák by měl ze svých pohrobků radost. Svě nitro článkem "Prostor mezi KSČM a ČSSD" odhalil předseda OV KSČM V. Filip. Chtěl tím vyjádřit, o co komunistům jde. Na článek neprodleně reagovalo Sdružení podnikatelů ČR okresu Č. Budějovice. Uved'me alespoň některé části.

"Je to vystoupení vyzývavé, jako bylo to Gottwaldovo v roce 1929. Tehdy šlo o vyhrůžku a až to nikdo nebral vážně, po dvaceti letech k

této hrůze skutečně došlo. Soudruh Filip předpokládá, že dějiny se budou znovu opakovat. Proč by po restaurovaném kapitalismu současnosti nemohl následně zákonitě přijít lepší komunismus? Proč by jinak soudruh Filip zůstával komunistou? Budiž toto vystoupení pro demokratickou veřejnost vážným varováním. Stejně čestní komunisté jako on jsou připraveni zneužít problémů vývoje demokracie k návratu do svých pozic... Komunisté měli celých 40 let na to, aby dokázali životaschopnost svých teorií. Avšak jedna neúspěšná ekonomická reforma následovala druhou. Byli to právě čeští komunisté, kteří nejdůsledněji ze všech zlikvidovali živnostenský sektor do posledního člověka... Čeští komunisté jsou stále ještě mezi námi. Připraveni nás znovu likvidovat. Tuto naději nám s. Filip přece dává..."

Zcela v souladu s vlastní touhou marného volání po "morálce", píše závěrečnou tečku této zápletky — kdo jiný, než šéfredaktor JĚL Vladimír Majer. Prostřednictvím svého pera dává znovu promluvit komunistickým myšlenkám soudruha V. Filipa. Ten uvádí, že dějiny VKSb nestudoval (špatný to ale komunist), ale asi 22. 11. 1989 napsal v komunistické Jihočeské pravdě, že zakotvení úlohy strany do ústavy, bylo jednou z nejzávažnějších politických chyb bývalé KSČ (brzy pochopil). Dále prohlašuje, že ti, kteří byli v bývalé KSČ z prospěchu, ji opustili jako první a vydělávají často nečestným způsobem peníze jinak.

Dále šéfredaktor píše, že celá polemika začala nevině, otazníkem nad stavem na české levici. (Dodávám, že šlo o obraz komunální politiky v souvislosti s činností českobudějovické radnice, kde volební vítězové - ODS a KSČ - nejsou ve vedení stále zastoupeni). "Protože hrozí překulit tuto polemiku do ideologické polohy, uzavíráme jako zpravodajský deník (bývalá Jihočeská pravda) toto českobudějovické téma a už se k němu nebudeme vracet".

Já si však na závěr dovoluji ještě připomínku. Podobně to končí vždy, když cinkne kosa o kámen. Taková ideologická debata se naší bývalé komunistické redakci jaksí nehodí. A tak raději vždy včas vycouvá. Jen mi vrtá hlavou, proč na závěr dostane slovo vždy ten pravý (i když je to levičák). Ale to se vlastně znovu dostáváme na začátek a tak nás bude s blížícími se novými volbami zajímat, kdo se vlastně spojí s čertem. Vždyť vskutku není nad třetí zákon marxistické dialektiky.

Upravenci - staří a noví

Mnozí si jistě ještě vzpomínají, jak pan Dr. Strnad pranýřoval na stránkách Zpravodaje tak zvané upravence, kteří, majíce asyl jako političtí uprchlíci, hrnuli se na československé socialistické konsuláty, prosili Husáka o milost a platili pořádné obnosy ve tvrdých měnách, aby mohli ve vlasti předvádět své "západní automobily a kožichy". Na hranicích západních států vytáhli z jedné kapsy uprchlický pas, na hranicích své socialistické vlasti vytáhli z druhé kapsy pas československý.

Časy se změnilly, ale lidé ne. Dnes dělají exilu ostudu ti, kteří si "na oko" (jak hlásila Svobodná Evropa), jinak řečeno podvodem nebo švindlem opatřili "trvalý pobyt" v ČR, i když si dále vesele žijí v exilu, ale hlavní starost věnují vrácení znárodněného nebo jinak konfiskovaného majetku. A mají úspěch.

I když se v ČR o těchto podvodcích ví, vláda a jiné státní orgány (dokonce i poslanec Payne) mlčí a tím to podporují. Na svou poctivost pak doplácí ti, kteří nemají v povaze dělat podvody — podvody ve své nově probuzené vlasti už vůbec ne.

Jedna z koaličních stran chtěla projednat ve vládě odstranění onoho ominožního "trvalého pobytu", ale nepochodila. Z nedávného rozhovoru s pracovníky konsulárního

oddělení v Bernu vyplynulo, že se o tomto problému ví, ale že vláda má důležitější úkoly. Při troše dobré vůle, lze "nedůležitý úkol" vyřídit obratem ruky, jak se kdysi říkalo "na pochodu" a ihned opět přejít k úkolům důležitým.

Zdá se však, že konfiskáty zůstanou v rukou těch, kteří je kdysi výhodně koupili nebo v rukou orgánů či organizací, které je po znárodnění dostaly zadarmo a čeká se prostě na to, až ti slušní lidé v exilu vymřou. A bude po problému.

S.Š., Švýcarsko

